

TAEKWONDO

MEDLEMSBLAD FOR DANSK TAEKWON-DO FORBUND

Medlem af Dansk Idrætsforbund

4/82

Da dette bliver den sidste udgave af forbundsbladet i 1982, er der her en passende lejlighed for mig til at gøre status over udviklingen i forbundet siden repræsentantskabsmødet i april.

Det har været en periode med mange aktiviteter i forbundet, og der er grund til at glæde sig over at de fleste er forløbet absolut tilfredsstillende. Da det vil kræve for meget plads at nævne alt hvad der er sket vil jeg indskrænke mig til at omtale nogle få markante begivenheder.

Årets sportslige højdepunkt var vores deltagelse i E.M. i Rom, som gav os nogle gode resultater, hvil-

ket medførte en samlet placering som nummer 6 i Europa. En pæn placering som jeg håber og tror vi kan forbedre ved V.M. - 83 i København.

Af arrangementer vil jeg fremhæve Åbne D.M. i Esbjerg og forbundets sommerlejr i Århus som værende af høj kvalitet - også i international målestok.

Hovedbestyrelsens medlemmer har haft en travl tid, men der er også nået gode resultater som følge af anstrengelserne. Her vil jeg nævne med at nævne det resultat som der er mest mulig grund til at være tilfreds med, og det er at det er lykkedes at få løst de efterhånden

mangeårige problemer mellem os og Grønlands Tae Kwondo Forbund. Den aftale som netop er blevet indgået vil medføre et samarbejde, som jeg stiller store forventninger til.

Til slut vil jeg opfordre jer alle til at stå sammen omkring D.Ta.F., således at vi kan have den nødvendige styrke til at løfte den svære opgave, som det er at være værter ved V.M. - 83.

Efter disse bemærkninger vil jeg benytte lejligheden til på forbundets vegne at ønske et godt 1983 for alle.

Med venlig hilsen
Jan Jensen
forbundsformand

Noter fra redaktøren

INDHOLD

Noter fra redaktøren
Nyt fælles PR-materiale
Læserbrev
1. officielle VM-reception
Odense Begynder-Cup
Benene på nakken
Grønland og Danmark
En massør's Rom-tur
Idem
Ungdomsredaktionen og selvforsvar
Bendt Nørgård
Svar på tiltale
Taekwon-do midt på Atlanterhavet
Forbundsnyt

Det er så sidste blad før jul og det nye år. Som man nok har bemærket er det nr. 4 i 1982, dette til trods for at repræsentantskabet har vedtaget at der *skal* udkomme 6 numre om året. Problemet er bare at forbundets økonomi ikke kan bære dette, bare at udsende dette nr. medfører en betragelig overskridelse af det budget der blev lagt for 1982's vedkommende. Mange har sagt at en repræsentantskabsbeslutning skal følges, så må man tage de fornødne midler fra andre sektioner. Jeg kunne da sagtens have brugt 50.000,- kr. mere i år - og dermed udsendt de krævede 6 nr. Og da dette blad er nogenlunde det eneste forbundets medlemmer gratis kan have fornøjelse af efterhånden, har jeg dog også forsøgt at slå flere penge ud af kassen. På den anden side er de andre sektioner i DTaF faktisk også vigtige - og også deres budgetter er for manges vedkommende ikke noget at råbe hurra for.

Problematiske bliver det først rigtig i 1983, idet det nyligt vedtagne forbundsbladbudget giver mig 82.450,- kr. at råde over. D.v.s. at selvom jeg kun deltager i DM og ADM - altså mindre personlig dækning fra min side til alle DTaF's forskellige arrangementer - så bliver der højst råd til 4 små blade i 1983. Dette må tages op senere på repræsentantskabsmødet '83. Forøvrigt fik jeg at vide at forbundet ikke havde råd til at lade mig deltage i budgetmødet, hvor bl.a. forbundsbladets budget blev lagt, hvilket jeg mildest talt er utilfreds med - og læserne med vil jeg tro.

Det er ellers ikke stof jeg har manglet - tværtimod. Jeg er glædeligt forbavset over den store velvilje der har mødt mig, fra alle sider. Materialer strømmer ind - mit postbud begynder at beklage sig over at skulle slæbe extra for min

skyld hver morgen. Jeg har desværre derfor måttet udelade en del stof i dette nr. - bl.a. flere avisudklip - for ikke at slå nogen ny bladstørrelses-rekord. Jeg håber ikke det påvirker folks lyst til at sende stof til bladet - heller ikke Renés bidrag, der dækker alsidige T.K.D.-aspekter i dette nr.

En del smertensbørn har jeg dog. I sidste nr. bad jeg alle klubber sende mit et exemplar af deres klubmærke til en stor planche, jeg har fået *fire*, klubblade går det lidt bedre med - men der mangler stadig mange klubber. Jeg bad endvidere alle sende mig oplysninger om T.K.D.-arrangementer i '83, der er intet kommet ud over de officielle større regionsmesterskaber. Er det en billig boykot af mig - eller gider folk bare ikke at tage sig sammen og skrive til mig. Endelig - regionsredaktører. Der er stadig ingen der gider løfte r... Jeg har hverken tid eller råd til at styrte land og rige rundt hele året rundt - der er et voksende behov for regionsredaktører.

På forsiden har DTaF's formand Jan Jensen skrevet nogle ord til årsskiftet, og der skal ikke mangle et lille bidrag fra min side. T.K.D.-året '82 har ikke været det værste trods alt. Der er ingen grund til at nævne enkelt-arrangementer - det har Jan gjort helt godt. Men i forbundsblads-sammenhæng. En ny redaktør - nye linier - forhåbentlig nye ideer. Der har været problemer javist - men folk har stort set modtaget bladet med et smil om læberne og lidt ros efter gennemlæsningen. Jeg håber fortsat at kunne vinde flere smil i '83, flere venner indenfor sporten og styrke bladets anseelse blandt medlemmerne. Det er dem jeg står for - det er dem der har et krav på dette blad - gratis. Glædelig jul og alt det der...

Kim

Nr. 4 - Dec. 1982 - 6. årgang

Medlemsblad for Dansk Taekwon-Do
Forbund - medlem af Europæisk
Taekwon-Do Union og World
Taekwon-Do Federation. Medlem af
Dansk Idræts-Forbund.

Formand:

Jan Jensen
Lyngbygade 30
8600 Silkeborg
Tlf. (06) 81 01 20

Kasserer:

Henrik Thørring
Nørre Allé 3²
2200 København
Tlf. (01) 37 15 50

Redaktør:

Kim Harder Jensen
Gl. Landevej 15
4000 Roskilde

LOKALREDAKTØRER:

Sjælland: Åben

Nord: Åben

Fyn: Åben

Syd:

Thommas Hold
Nyvej 15, Lavensby
6430 Nordborg

Tryk:

Grønagers Bogtryk + Offset
Ringstedgade 46 B
4000 Roskilde
Tlf. (02) 36 96 36

Deadline:

Lørdag den 26. februar 1983

FORSIDEBILLED:

Else Marie vandt, og op i luften
med hende

Grønland og Taekwon-do

En af årets store positive resultater – set med T.K.D.-øjne – er det samarbejde der i årets sidste måneder er kommet op og stå mellem DTaF og GTF – Grønlandsk Taekwon-do Forbund.

Der har længe hersket stor usikkerhed og uvidenhed om Grønlands forhold til T.K.D., i den danske T.K.D.-ledelse. Dette til trods for at flere grønlændere har trænet i danske klubber i flere år, og omvendt danskere i grønlandske; med mange venskaber til følge.

Men efter et besøg af Allan Poulsen hos flere af de grønlandske klubber blev der afholdt et møde i København, hvori bl.a. Hr. Leong Wai Meng og Jan Jensen deltog. Hr. Meng er 5. Dan i ITF-Taekwon-do. ITF er et T.K.D.-system som dansk T.K.D. trænede indtil 1975, hvor der blev skiftet over til WTF.

Hr. Meng, der er cheftrener for Grønlands T.K.D., og GTF's generalforsamling vedtog i oktober et udkast til et tættere samarbejde med DTaF, hvilket bl.a. betyder at GTF melder sig ind i WTF. Et endeligt forslag til samarbejde skal udformes i januar, når to repræsentanter fra Grønland kommer til København. Dette forslag skal så endelig godkendes af DTaF's repræsentantskab i april '83. Det er et T.K.D.-resultat der kun kan godkendes, og roses.

Vi kan glæde os til 18 nye klubber og ca. 700 flere medlemmer i DTaF i det nye år – og redaktøren kan glæde sig over en større læserkreds. For én gangs skyld et resultat, jeg mener, vi alle kan, og bør glæde os over. Velkommen til de grønlandske T.K.D.-udøvere – vi har utvivlsomt meget at lære af hinanden. Jåtldlime pivdluarit.

Nyt fælles PR-materiale

PR-sektionen har udsendt 2 forskellige typer orienteringstryksager, hvor motivet er forsiden på den viste type B. De to typer er:

Type A – »folder«: A4-tryk foldet til en lille smal let fordøjelig orienterings»sag«. Denne tænkes benyttet til omdeling ved stævner, opvisninger, filmaften, husstandsomdeling eller lign. Prisen er kr. 0,50 pr. stk. Mindstesalg 100 stk.'s.

Type B – »brochure«: 8 siders blad i A5-format, med mere detaljeret indhold. Denne brochure tænkes benyttet ved større arrangementer som f.ex.: receptioner, særlige opvisninger, til orientering for pressefolk og kommunale myndigheder etc. Pris pr. stk. er kr. 2,50. Mindstesalg 20 stk.'s.

Begge tryksager bestilles hos DTaF's forbundssekretariat v/ Vibeke Harrit, Rosenvænget 26, 8362 Hørning – Tlf. 06-92 24 84. Betaling sker på girokonto 5097118. I rubriken til meddelelser skrives PR-SEKTIONEN og type/antal tryksager.

Organisations Komité

Dansk Taekwon-do Forbund står som arrangør af det 6. Verdens Mesterskab i Taekwon-do 1983. Det ved ethvert medlem af DTaF selvfølgelig, men i forbindelse med VM '83 er der mange ting ikke alle kender til. Af pladshensyn er det umuligt, at fortælle om alt hvad Organisations Komiteen arbejder med. Det vigtigste og de ting der har almen interesse tænkes dog bragt her i forbundsbladet.

Vi begynder således.

Efter repræsentantskabsmødet i Fredericia blev den nye bestyrelse konstitueret, på det første møde i Silkeborg d. 8. maj. På samme møde blev alle ideer, tanker og forslag omkring VM '83 kastet højt op i luften. Da de faldt ned havde de »tilfældigvis« ordnet sig i 9 hovedgrupper, med hver sit ansvarsområde:

1. Overordnet koordination
  2. Organisations Komité
  3. Samarbejde med WTF
  4. Økonomi
  5. Sekretariat
  6. Information og transport
  7. Samlinger/møder/kurser
  8. Stævneafvikling
  9. Offentlig information/kontakt.
- Der blev valgt nogle repræsen-

tanter fra bestyrelsen til at varetage de forskellige opgaver, og efter lidt omroking senere hen, ser OK således ud:

1 og 2	Jan Jensen
3	Momme Knutzen/ Vibeke Harrit
4	Henrik Thørring
5	Jørn R. Hansen
6/7	Momme Knutzen/Vibeke Harrit
8	Allan Poulsen/Thomas Holt
9	René Nielsen.

De nævnte personer er ansvarlige for de enkelte grupper og kan hente hjælp udefra i det omfang de finder det nødvendigt. Eventuel hjælp skal dog godkendes af den øvrige Komité. VM '83 er en kæmpe opgave, med et utal af opgaver. Prøv at tænke på et meget stort stævne, f. eks. DM, og gang så med 100. På den måde får man et indtryk af omfanget (puha!).

Præsidié og æreskomité er endnu ikke endeligt sammensat, og det skal ikke røbes hvem vi har i kikkerten.

VM bomærke

Et så stort arrangement fortjener også sit eget »varemærke«. Og det har det da også fået. Det ses andetsteds.

Bomærket er fremstillet i samarbejde mellem Dang Dihn KyThuy og undertegnede. Vi kiggede på hvordan man tidligere har grebet sagen an, og alle mulige og umulige ideer var gennem vores hoveder. Tinsoldater, havfruer, eventyr, konger og dronninger og alt muligt andet typisk dansk, er ikke til at samle i et bomærke for Taekwon-do. At det kan gå galt kan ses på bomærket for EM i Rom, hvor det er nærliggende at bruge Romulus og Remus som symbol. – Det virker bare ikke!

VM organisation's komiteen på sit første arbejdende møde.

Resultatet blev et mærke der ikke er typisk dansk, men kendetegner det, at det er et verdensmesterskab. Og at det finder sted i København.

Bomærkets omkreds er en grafisk stilliseret blomst, der er af stor symbolsk betydning, alt efter i hvilken forbindelse den benyttes. I denne forbindelse hvor den står alene, er den symbol på kunst, skønhed og en tilbagevendende begivenhed.

På selve bomærket er der ikke anført at det er det 6. VM, ganske simpelt fordi det måske også bliver det første, forstået på den måde, at de 1. Verdens Mesterskaber for kvinder måske finder sted i København. Det er ikke endeligt afgjort endnu, men falder forhåbentlig på plads inden længe.

Stjernen på jordkloden bag de 2 kæmpere er et tegn på hvor begivenheden finder sted, nemlig i København.

Man må jo gøre noget . . .

Allerede på det første møde OK holdt, kom der forslag om fremstilling af brochurer om VM '83. Forbilledet havde Bent Nørgaard medbragt, nemlig en lille »sag« der er fremstillet omkring Olympiaden i Seoul i 1988. Og vi var mildt sagt imponerede . . . , tænk at fremstille en lille bog, med faktiske og nøjag-

tige oplysninger om et arrangement der skal finde sted 7 år senere!

Det er klart, at man må gøre noget for, at henlede opmærksomheden på VM '83. En af metoderne er at præsentere oplysningerne omkring arrangementet i en let fordøjelig og populær form. Og med bogen om OL 1988 i tankerne, ville vi lave noget lignende, der gav folk ude i verden lyst til at komme til VM i København.

Resultatet blev en lille folder med billeder fra København, Brøndby-Hallen og Idrættens Hus. Den fortæller om Danmark, København og de »glade« danskere. Den fortæller også om DTaF og giver i det hele taget en masse oplysninger om alt muligt i forbindelse med VM '83.

Ved ETU's møde i Rom gjorde den stor lykke og Københavns Turistforening har skamrost den (de har stillet foto's gratis til rådighed og skal have tak for den hjælp).

Møde med Dr. Un Yong Kim

Europamesterskaberne i Rom var alletiders chance for at komme i direkte kontakt med repræsentanter fra de fleste lande i Europa. Og vi fik skam også benyttet lejligheden.

Allerede lang tid i forvejen var

der indhentet tilladelse til at lave en stand med masser af oplysende materiale. VM foldere, plakater, turistbrochure på 6 forskellige sprog, turistplakater, klistremærker og mere af samme skuffe, skulle henlede opmærksomheden på den næste store Taekwon-do begivenhed, nemlig VM '83 i København. Desværre måtte ideen opgives efter kort tid. De italienske tilskuere var alt for ivrige og deres lange fingre var ikke til at holde væk. De plakater der blev sat op inde i hallen (ret højt oppe) var væk på mindre end 10 minutter.

Til gengæld fik vi holdt en masse møder rundt omkring i krogene i løbet af den lille uges tid. Interessen for VM '83 var stor og det tegner godt for arrangementet i oktober '83.

Uden at vi vidste det i forvejen, kom præsidenten for WTF Dr. Un Yong Kim på besøg i Rom. Vi benyttede selvfølgelig lejligheden, og fik sat et møde i stand. Det var hemmeligt hvor Dr. Kim boede, men ca. 30 min. før vi skulle træffe ham på hans hotel, fik vi adressen. Og det var ikke noget dårligt hotel at bo på. Desværre fik vi ikke talt færdig første gang vi mødtes, men til gengæld blev vi inviteret til morgenmad hos Dr. Kim den følgende dag. Det var ikke nogen dårlig ting, og vi fik talt sammen på en lidt mere uformel måde.

Snakken gik om mange forskellige ting, og Dr. Kim sagde bl. a.: »at vi virkede så velforberedt, at vi ikke behøvede hans hjælp!« Det var nu blot ment som en højtidelighed og en anerkendelse af vores arbejde, og Dr. Kim kom da også ind på flere områder hvor han kunne hjælpe i forbindelse med VM.

Som prikken over det hele kunne Dr. Kim fortælle os, at IOC's præsident Hr. Juan Antonio Samaranch har givet tilsagn om at komme 2 dage til København, for at overvære VM i Taekwon-do!

Det var alt for denne gang.

Med venlig hilsen
På Organisations Komiteens vegne
René Nielsen

VM 1983

20-23 oktober i Brøndby-Hallen

Sidste:

Nordborg Taekwon-Do Klub øger aktiviteterne yderligere

En usædvanlig stor tilslutning til klubbens arrangementer har betydet, at man hos Taekwon-Do folkene har besluttet at udvide bl.a. voksenholdet

Allerede inden artiklen om Nordborg Taekwon-Do klub kom i Alsingeren, viste der sig så stor interesse for at deltage på voksenholdet, at det er blevet besluttet fra klubbens side, at man vil udvide dette hold til 25-30 deltagere.

Det betyder, at hvis der stadig er nogle interesserede, der kunne tænke sig at komme til at dyrke denne specielle form for sport, så kan det altså stadig lade sig gøre.

En annonce i forrige udgave af Alsingeren skrev klubben, at der på voksenholdet kun var plads til 10 deltagere; men på grund af den overvældende tilslutning, har man som sagt besluttet sig til at udvide. Hertil kommer, at man ved opvisningen på »Den røde Plads« ved Posthuset i Nordborg modtog adresser på flere, der var interesserede i at komme med på et

hold. Klubben havde overfor disse mennesker lovet, at man ville sende besked; men uheldigvis er disse navne og adresser bortkommet, og man håber nu på, at man ad denne vej får kontakt med disse mennesker.

De nye tidspunkter for træning er tirsdag og torsdag i Langesø Skoles gymnastiksal, og det sker hver af de to dage fra kl. 19.50 til 20.40. Og så håber klubben på, at de resterende vil møde op torsdag aften i denne uge.

Løvrigt har man i klubben konstateret, at der er forbausende få kvinder med på holdet, i modsætning til tidligere år. Derfor man vil gerne understrege, at Taekwon-Do sporten er en særdeles god sport for kvinder, og man håber, at der også i år vil tilmelde sig mange flere.

Det kan i den forbindelse

nævnes, at man i Nordborg Taekwon-Do Klub har en kvindelig deltager, Una Petersen, der har kvalificeret sig til deltagelse i Europamesterskaberne i Rom i slutningen af denne måned; så der er ikke noget at sige til, at klubben hævder, at Taekwon-Do sport også er for piger.

Sluttelig vil klubben også gerne slå et slag for børneholdene, der nu har gennemført træning et par gange. Der er stadig plads til deltagere her; men man har konstateret, at mange ikke har kunne finde træningslokalet i den gamle gymnastiksal i Langesø. Man skal bare gå om bag ved skolen og ned af trappe ved siden af pedelens bolig, så finder man det nemt.

Tidspunkterne for børneholdenes træning er løvrigt hver mandag og torsdag i tidsrummet kl. 16.00 til 17.00.

Læserbrev

»Jeg anklager...« HVAD I ALVERDEN er det for en Ekstra Blad's indledning, Else!

Du kommer med din egen mening, og »anklager« de, der ikke havde samme mening og indstilling som du.

Jeg tror ikke, nogen er i tvivl om, at Alex, Freddie og Leif Hansen har gjort et overordentligt stort og godt stykke arbejde for Taekwon-do; men der BLEV altså valgt andre og nye ind i stedet - »Folk var jo påvirkede på forhånd« - SELVFØLGELIG var de det: det er da klart, at den enkelte skal stemme efter sin klubs indstilling - ikke kun sin egen. Det hele er gennemdiskuteret på forhånd hjemmefra, og man skulle nødig møde op, og så først forsøge at tage stilling.

Du skriver, at vi endelig ikke må tro, det er personligt ment, hvorefter du kommer med en grundig nedrakning af Jan Jensen - HVAD ER NU DET FOR NOGET. I det hele taget fik jeg en meget dårlig smag i munden, ved at læse dit læserbrev!!!

Jeg håber, at dit brev ikke er udtryk for den almindelige indstilling rundt om i klubberne - hvis det er, er jeg bange for Taekwon-do mister mange medlemmer i løbet af kort tid.

Det er klart, at vi skal væk fra persondyrkelsen, og vi er nok ved at være mange, der er trætte af disse fraktionsdannelser indenfor DTF; men man hjælper ikke styrkelsen og sammenholdet i DTF ved at underminere tilliden til generalforsamling og hovedbestyrelse.

Hvad med at bakke op om vores nye hovedbestyrelse i stedet for. Lad os få gjort DTF stærkt og sundt og få udbredt TDK endnu mere - og lad os huske den sætning, du kommer med i starten af dit læserbrev: ... Taekwon-do har nogle mål, bl.a. ærlighed, ærbødighed og respekt!

Med mange positive hilsner,
Hanne Frydensberg-Holm,
Risskov Taekwon-do Klub.

Sønderborg Taekwon-do Klub:

Sender seks til Begynder Cup

Sønderborg Taekwon-do Klub sender seks medlemmer med til Begynder Cup, der holdes i Vojens i morgen? Stævnet samlede sidste år mange deltagere, hvoraf de fleste fik deres første kampe.

Også fem af de seks fra Sønderborg-klubben skal i kamp for første gang på lørdag. Det drejer sig om juniorerne Ken Allan Mathiasen, 56-60 kg, Henrik Krag Jensen, 68-73 kg, og Jesper Bonde, 56-60 kg i herreklassen og Jette Andersen, junior damer. Endvidere Edith Petersen, der er senior og kæmper i 56-60 kg-klassen.

Kun Jan Christiansen, der er junior og kæmper i 64-68 kg-klassen har været i rigtig kamp tidligere.

Kravet til deltagerne i Begynder Cup er, at de har erhvervet det orange bælte.

Jydske Tidende.

Resultatliste, Begynder Cup, Vojens 9/10-82:

Dreng under 33 kg

1. plads: Ulf Andreassen Brørup
2. plads: Michael Pedersen Brørup

Dreng 33-36 kg

1. plads: Thomas Andreassen Brørup
2. plads: Torben Pedersen Nordborg

Dreng 39-42 kg

1. plads: Jack Vollstedt Haderslev
2. plads: Conne Jeggesen Skærbæk
3. plads: Flemming Bust Herning
3. plads: Lars Nielsen Ribe

Dreng 42-46 kg

1. plads: Jens Madsbøl Ribe
2. plads: Hans Henrik Kummerfeld Hvidding

Dreng 46-50 kg

1. plads: Jesper Clausen Silkeborg
2. plads: Ole Danielsen Herning
3. plads: Bo Gejl Grinsted
3. plads: Robert Pedersen Grinsted

Dreng over 55 kg

1. plads: Dan Christensen Nordborg
2. plads: Claus S. Pedersen Herning
3. plads: Anders Haader Gråsten

Sen. Damer 52-56 kg

1. plads: Lise Hansen Silkeborg
2. plads: Hanne Holst Silkeborg
3. plads: Lina Gregersen Kolding
3. plads: Ann-Berit Kjeldsen, Rødovre

Sen. Damer 56-60 kg

1. plads: Birgitte Rasmussen Sønderborg
2. plads: Ruth Jablonski Sønderborg
3. plads: Lene Jensen Esbjerg
3. plads: Ella Petersen Thisted

Sen. Herre under 44 kg

1. plads: Lars Frederiksen Thisted
2. plads: Brian Andersen

Sen. Herre 52-56 kg

1. plads: Peter Petersen Skærbæk
2. plads: Torben Pedersen Brørup
3. plads: Jørgen Christensen Brørup
3. plads: Per D. Sørensen Brørup

Sen. Herre 56-60 kg

1. plads: Viggo Lund Herning
2. plads: Morten Hansen Bellinge
3. plads: Kenn Allan Matiasen Sønderborg
3. plads: Jørgen Pedersen Sønderborg

Sen. Herre 60-64 kg

1. plads: Henning Nielsen Esbjerg
2. plads: Michael Nielsen Herning
3. plads: Bjarne Jensen Grinsted
3. plads: Erik Maier Varde

Sen. Herre 68-73 kg

1. plads: Dragan Tmicic Rødovre
2. plads: Hardy Rasmussen Esbjerg
3. plads: Jørgen Pedersen Esbjerg
3. plads: Holger Andersen Skærbæk

Sen. Herre 64-68 kg

1. plads: Jose Leopoldo Silkeborg
2. plads: Kim Sjøgård Veflinge
3. plads: Roberto Vesperini Gråsten
3. plads: Søren Stenger Ribe

Sen. Herre 73-78 kg

1. plads: Finn Jørgensen Valby
2. plads: Mads Abrahamson Gråsten
3. plads: Finn Haidan
3. plads: Michael A. Pedersen Rødovre

Sen. Herre 78-84 kg

1. plads: Preben Hundebøl Hvidding
2. plads: Lau Beck Ribe
3. plads: Børge Hansen Silkeborg
3. plads: Peter Koswarovic Silkeborg

Taekwon-do:

Mødtes i finalen

To af Taekwon-do klubben Chung Uns kæmpere, Birgitte Rasmussen og Ruth Jablonski, mødtes i finalen ved Begynder Cup i Vojens.

De to sønderborgere vandt deres indledende kampe efter en hård omgang. Birgitte Rasmussen havde bragt sine to modstandere til randen af et knock-out, mens Ruth Jablonski med et cirkelspark sendte sin anden modstander i drømmeland for en stund.

I finalen vandt Birgitte Rasmussen så med dommerstemmerne 3-2 over sin klubkammerat - og kunne dermed tage imod en fortjent guldmedalje. Ruth Jablonski var dog ikke ked af sølv: Hun fik Chung Uns interne fighterpokal som kompensation.

Benny Rørbæk var også blandt Chung Uns deltagere og blev nummer fire.

fred.

Jydske Tidende.

1. officielle VM-reception

Den 30/9-'82 holdt organisationskomiteens PR-afdeling den første officielle reception i forbindelse med afholdelsen af det 6. VM i T.K.D. i DK 1983, samtidig var det nyligt overståede EM '82, og den danske indsats i den forbindelse, på programmet. Det blev lidt skuffende.

Indbudt til arrangementet var bl. a. kulturministeren, Københavns overborgmester, amtsborgmesteren, den lokale borgmester og store dele af den danske presse. Der kom et relativt pænt udvalg journalister, hvoraf nogle bragte artikler senere, bl. a. Aktuelt som det ses ved avisudklippet. Endvidere var Gunnar Nu Hansen til stede. Han har lovet at gøre reklame for T.K.D. og VM'et udadtil - og fik i dagens anledning overrakt den første VM-plakat. Men dermed var det også gjort. Ikke kun René Nielsen, også vi andre var skuffede over at dette arrangement blev langt fra så stort og alsidigt, som især René havde håbet på i forvejen.

De danske resultater fra EM i Rom blev fremlagt, div. brochurer, EM-oplysninger, plakater blev uddelt. Endelig var der en kort »briefing« om VM '83. Derefter gik man over til en opvisning foretaget af medlemmer fra københavnske T.K.D.-klubber. Nogle af opvisningens programpunkter var for langtrukne, en del teknikker mislykkedes, og lidt større afveksling havde ikke været at foragte. Det samlede billede var lidt langtrukket - teknisk set godt nok.

Som sidste punkt var det lidt let til hals og mave, hvori alle deltog. Efter mødet holdtes organisationskomitémøde for hovedbestyrelsen.

Arrangementet var udmærket, men man kunne ikke undgå at grine en smule bag overskægget over al den postyr og forberedelse for de få mennesker der mødte op. Og reklamen for dansk T.K.D. kom ikke særlig langt ud. Det var synd at det gik så skævt - også i betragtning af de udgifter der var forbun-

det med dette arrangement, bl.a. var alle de danske medaljetagere transporteret til Idrættens Hus for at vise deres ansigt ved fremlæggelsen af EM-resultaterne.

Arrangementet var en god idé der bør følges op, måske dog med en planlægning der ikke indebærer risici for endnu et sådant resultat.

I forbindelse med arrangementet fik forbundsbladet et lyninterview med den danske europamester Else Marie Olsen fra Århus.

Else Marie fortalte at hun måtte kæmpe tre kampe før guldmedaljen var i hus, så blev der til gengæld også fejret. E. M. har tre års

T.K.D.-træning bag sig og er graderet 1. Kup. Hun kom på det danske landshold i september '81, og til spørgsmålet om hun allerede var udtaget til VM '83, såfremt det også bliver for kvinder - nikkede Ko, der sad ved siden af hende, smilende ja; hvis hun holdt sin træning ved lige. Hun satser meget på deltagelsen, og håber på mange kampe, og år endnu som T.K.D.-udøver. En begejstret og hårdtslående T.K.D.-m/k'er.

Og naturligvis skal der også lyde et bragende tillykke fra forbundsbladets side til europamestertitlen.

Kim.

Odense Begynder-Cup

Den 17/10 var der Odense Begynder-Cup, hvor Århus Chung-Mou deltog med 21 kæmpere og vi tog hjem med 12 guld, 2 sølv og 4 bronze, så det kan jo kun siges at være godt.

Desuden fik Jan Drachmann, også fra Århus, fighterpokalen.

Lidt trist er det at erfare, at det er som om, at det er ved at blive standard, at de forskellige Cups rundt omkring altid er ca. 1-1½ time forsinket, hvilket i dette tilfælde betød, at vi ikke nåede medaljeoverrækkelsen.

Der var også nogle dommere, som havde lovet stævnets arrangerer at de ville komme, men udeblev. Resultatet var at en del som var

med for at coache deres elever, blev nødt til at hjælpe med at dømme kampene. Noget *sådan må ikke forekomme!!!*

Men da vi først kom i gang var det et godt stævne, med en masse gode kampe, hvor begynderne viste at de så absolut også mestrede de mere vanskelige teknikker, f. eks. lavede Lone Thinggård fra Århus en knock-out på sin modstander med naeryo chagi. Der var i øvrigt en del knock-outs ved dette stævne, men ingen kom noget alvorligt til. Så tak til Finn og »Fumble« for et godt stævne.

Århus Chung-Mou,
Carsten Stigers.

Dan Nielsen, Århus, med baldung chagi ved Odens Cup.

En klubs begynder- vanskeligheder

Tong il Slagelse Taekwon-do klub blev startet i december 1980 af instruktører fra St. Merløse T.K.D. Klub.

Uden offentlig støtte blev vi henvist til selv at søge et lokale. Lokallet fandt vi i december 1980 under et butik-center (bodegaens kælderrum) i Slagelse Øst by.

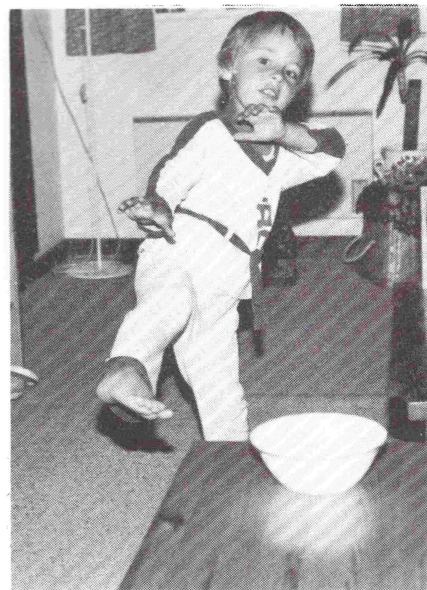
MEN en mørk aften, da vi kom for at træne, sad der en seddel på døren »LUKKET POLITIET«. Ejeren var løbet med kassen.

Klubben så sig sat på gaden, og da det var sidst i marts (og dagen ikke er særlig varm) måtte vi hurtig finde et nyt lokale. Det var dog en trøst at vi fik vores egen instruktør, Alex Jensen, som nu er 2. Dan.

Kommunen var stadig ikke særlig hjælpsom, men efter vi havde et par nødråb i avisen, fandt de pludselig et tomt lokale (to aftener om ugen på en nedlagt skole) midt i byen.

På grund af Idrætslandslejren 1981, var skolen beslaglagt til kontor for landslejrstaben. Det vil sige at klubben var henvist til at træne på græsareal andetsteds i byen (selv i regnvej). Møntvaskerierne tjente godt i den tid.

Efter sommerferien fik vi tildelt lokale på en skole EN dag, fredag

Klubbens »junior«-medlem.

fra 17.00-21.00. Men hvor der er vilje er der også en vej. TONG IL, vores glørværdige klubnavn, kom til sin ret. (TONG IL = sammenslutning om et fælles mål).

Klubbens medlemmer gik ud i den store verden (Slagelse), for at søge et egnet lokale, lige gyldigt hvad, bare et lokale.

Til sidst opnusede vi at en lokal karate klub, med egne lokaler, var ved at lukke. Vi opsøgte ejeren og forhandlede om lejen, men den var for dyr, så vi opgav til sidst håbet.

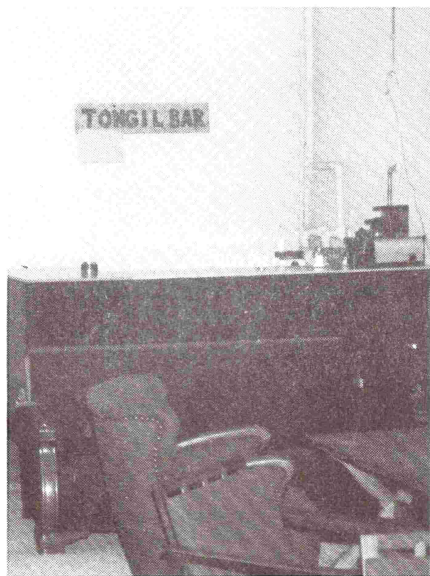
Men tålmodighed belønnes, efter en måneds tid ringede ejeren og spurgte om vi stadig var interesserede, og vi svarede selvfølgelig JA, men ikke til den leje. Ejeren gik til sidst med til at sætte lejen ned med 10.000 kr. om året, og at lægge måtter på gulvet (karate klubben tog deres egne med).

Vi rykkede ind den 1/10-1981, men kommunen ville stadig ikke støtte os, hvorefter vi gik til D.I.F. som fik kommunen til at se lyset, nu betaler de 75%.

I dag har klubben været på Thomsens vej i snart 1 år, og ekspanderer stadig. Vi kører seks hold og medlemstallet stiger støt.

Vi er jo også så heldige at have en kaserne i byen, hvortil mange T.K.D.-folk kommer under deres værnepligt, hvilket gør at T.K.D.-folk kan træne i de 9 mdr. de er hjemmefra også.

Tak for opmærksomheden,
TONG IL.

Baren i opholdsrummet.

Benene på nakken

Seung Li, Roskilde Taekwon-do klub starter nu med begynderhold. Det er den 8. oktober kl. 19.30-21 på Duebrødre skole.

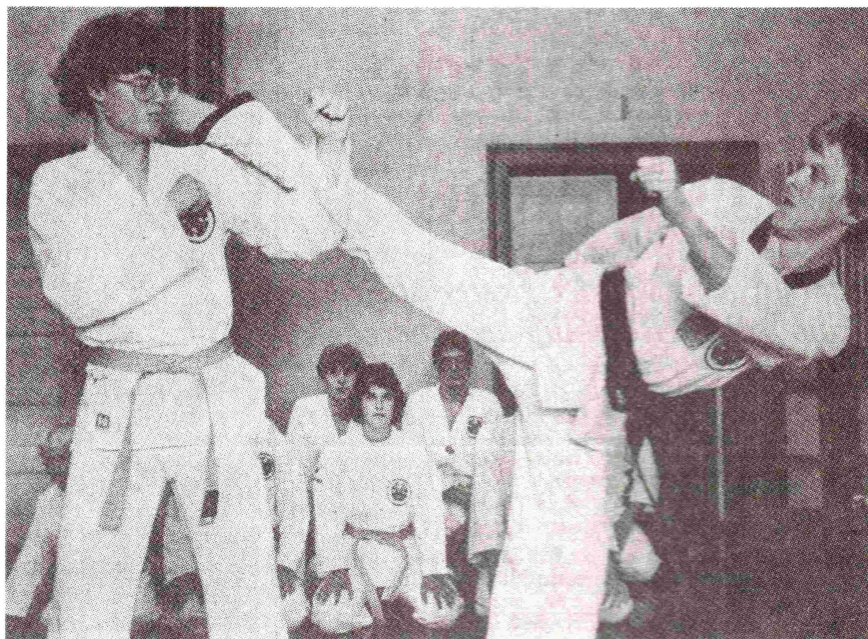
Taekwon-do er en koreansk form for kamp- og selvforsvarskunst og er en forholdsvis ny foreteelse i Roskilde. Roskilde-klubben har med sine 20 medlemmer allerede placeret sig ved flere konkurrencer, og den stigende interesse for sporten har betydet, at klubben nu forsøger at skaffe sig bedre og større træningslokaler samt mere træningstid. Samtidig håber klubben at starte på supplerende undervisning i moderne selvforsvar,

yoga, massage og andre aspekter af »kropsrealiseringen«, som instruktøren Ib Nielsen siger. Han tilføjer nemlig, at Taekwon-do ikke blot skal gavne fysikken, men også styrke deltagernes psyke.

For at få nye medlemmer tilbyder foreningen en uges kontingentfri undervisning, og aldersgrænsen er lagt så lavt som 12 år. Senere regner Roskilde Taekwon-do klub med at oprette puslingehold for de helt små.

På billedet demonstrerer et par af klubbens medlemmer en af de mere krævende øvelser. C.S.

Dagbladet.

Roskilde Taekwon-do klubs historie

Klubbens navn er Seung-li og betyder »den som aldrig taber eller aldrig falder«.

Klubben blev startet i september måned 1981 på Sct. Jørgen skole, hvor vi fik tildelt tirsdag og torsdag af 2 timer hver træningsaften.

Klubben blev startet af cheftræner Ib Nielsen, 1. Dan, og formand Michael Lange, efter at vi havde været nogle af de ledende kræfter i Osted Taekwon-do klub, men vi gik sådan set og fik større mod på en

helt ny klub, og efter en del snakken og en del eftertænkning gik vi i gang med at søge om lokaler i Roskilde, og det må man sige ikke var helt uden problemer, da der er mange foreninger i kommunen, men det lykkedes heldigvis. Men nok om det. Vi fik holdt en stor opvisning med ledende kræfter fra hele Sjælland, og 2 dage efter havde vi den første træningsaften, hvor der kom ca. 25 stk. meget interesserede medlemmer. Det næste hold som vi startede kom i gang den 2. marts efter en god opvisning, hvor der ca. mødte en 20-25 medlemmer op den første træningsaften.

Senere hen er de 2 hold blevet slået sammen, fordi der var faldet

nogle fra, og fordi vi ville få mulighed for at starte et nyt hold, som vi har planlagt i bestyrelsen skal starte ca. midt i oktober måned.

Men lidt om ledelsen i klubben. Vi havde ekstraordinær generalforsamling den 23/9-1982, hvor der kom ny formand, som blev mig selv Ib Nielsen, fordi den gamle formand Michael Lange ønskede at gå på grund af for meget personlig arbejde.

Vi har allerede haft det første bestyrelsesmøde efter generalforsamlingen, som sluttede meget positivt for fremtiden.

Tak fra Roskilde Taekwon-do klub for denne gang.

Venlig hilsen
formand Ib Nielsen og
Roskildes bestyrelse.

Orientering om Åbne Danske Mesterskaber 1983:

Det er med stor glæde at vi Thisted Taekwon-do Klub kan orientere om, at vi har fået til opgave at arrangere de Åbne Danske Mesterskaber 1983. Vi vil gøre hvad vi kan for at stævnet kan få lige så stor international klasse, som i 1982 i Esbjerg. Vi håber på stor opbakning fra DTaF's klubber og fra udenlandske klubber og landshold.

Vi ved at i bakker op om stævnet, så derfor laver vi et stort forarbejde, så i kan blive så tilfredse med stævnet som muligt.

Stævnet afholdes d. 7. og 8. maj i Thy-Hallen i Thisted. Vi starter lørdag d. 7. maj kl. 10.00 med information og slutter søndag d. 8. maj kl. 18.00. Senior og junior klasserne vil være slået sammen efter aftale med DTaF's kampsektion, desuden vil der blive kæmpet i børneklasserne.

Pris for deltagelse vil være 80.00 kr. + evt. overnatning til 15 kr. pr. nat. Endelig tilmelding udsendes senere.

HUSK at krydse af i din kalender, vi ses i Thisted d. 7. og 8. maj 1983 til de Åbne Danske Mesterskaber 1983.

Sportslig hilsen,
Thisted Taekwon-do Klub,
v/Folmer Ottesen.

Grønland og Danmark

I flere år har Dansk Taekwon-do Forbund kunne tælle 2 grønlandske klubber blandt sine medlemmer, nemlig Egedesminde og Upernavik. Gentagne gange har disse klubber sendt nødråb til DTaF, men man har ikke tidligere kunne komme dem til hjælp.

Grunden til at klubberne bad om hjælp var, at International Taekwon-do Federation har startet flere og flere klubber rundt omkring på Grønland. Og det var umuligt for de 2 klubber at klare sig i konkurrence med IFT, som kunne tilbyde bedre instruktører.

Manden bag ITF's udbredelse deroppe, er Hr. Leong Wai Meng, 5. Dan. Han har tidligere undervist i Sverige, hvor han stadig er chefinstruktør for 7 klubber. Siden 1978 har Hr. Meng jævnligt været på Grønland for at undervise, og han bor nu fast i Godthåb og rejser i stedet den anden vej til Sverige.

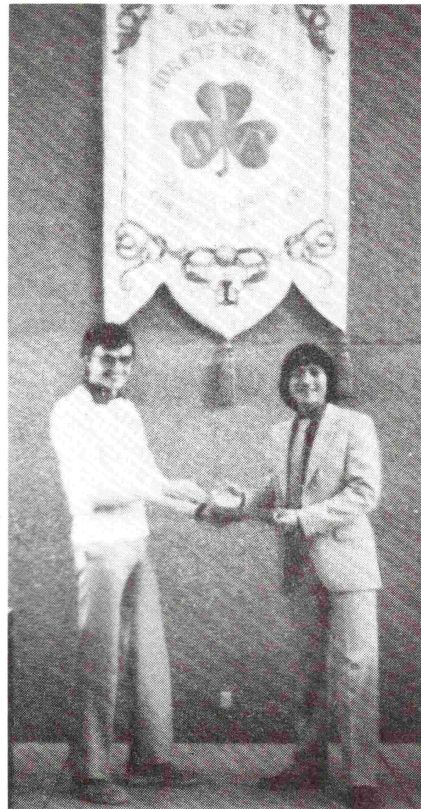
For at afklare Grønlands Taekwon-do Forbunds tilhørsforhold rejste DTaF's næstformand Allan Poulsen i sommer op for at mødes med de grønlandske klubber. Allan Poulsen talte også med Grønlands Idræts-Forbunds formand Hr. Hans Sepajuk Gabrielsen og forhandlede med repræsentanter fra GTF's bestyrelse.

Allan Poulsen havde bl.a. arrangeret et møde med Hr. Leong Wai Meng i København, og d. 4. september mødtes Hr. Meng med det meste af DTaF's bestyrelse i Idrættens Hus. På dette møde blev der lavet et udkast til samarbejde mellem GTF og DTaF, som skulle fremlægges på GTF's generalforsamling i oktober.

I forbindelse med de Grønlandske Mesterskaber i weekenden d. 23/24 oktober i Godthåb, afholdte GTF sin generalforsamling. Formand Jan Jensen deltog ved generalforsamlingen som DTaF's repræsentant, og kunne på stedet udrede flere misforståelser.

Oplægget til samarbejde mellem GTF og DTaF blev godkendt med stemmerne 14 for og 3 imod.

Ved selve mesterskaberne var Jan Jensen inviteret som gæst,

Fra mødet i Idrættens Hus. Hr. Leong Wai Meng og Hr. Jan Jensen.

sammen med GIF's formand Hans Sepajuk Gabrielsen og flere andre fra den grønlandske sportsverden. Æresgæst ved GM var Gen. Choi, Hong Hi, 9. Dan, der er en af grundlæggerne af den moderne Taekwon-do og præsident for International Taekwon-do Federation.

Næste skridt i forbindelse med Grønlandsk og Dansk Taekwon-do tages, når 2 repræsentanter fra Grønland i januar kommer til København, for at udfærdige et endeligt forslag til samarbejde mellem GTF og DTaF. Dette forslag skal så fremlægges på DTaF's repræsentantskabsmøde d. 23. april '83.

Her bliver den foreslåede aftale formentlig godkendt, og der kommer med ét slag 18 nye klubber og ca. 700 medlemmer mere i Dansk Taekwon-do Forbund!

Det går den rigtige vej!

Tae Kwon-Do

Generalforsamlingen accepterede markant ændring

Problemet vedrørende de to verdensforbund blev løst

Som nævnt i »Sermitsiak« i uge 42, afholdt Grønlands Tae Kwon-Do Forbund sin årlige generalforsamling. Dette skete i forbindelse med de grønlandske mesterskaber, som samtidig blev afviklet i Godthåb.

Det vigtigste punkt på dagsordenen var, at forsamlingen skulle afgøre Tae Kwon-Do Forbundets tilhørsforhold internationalt. Inden generalforsamlingen var Grønland medlem af International Tae Kwon-Do Federation (ITF), mens Danmark er

medlem af det andet verdensforbund, nemlig World Tae Kwon-Do Federation (WTF).

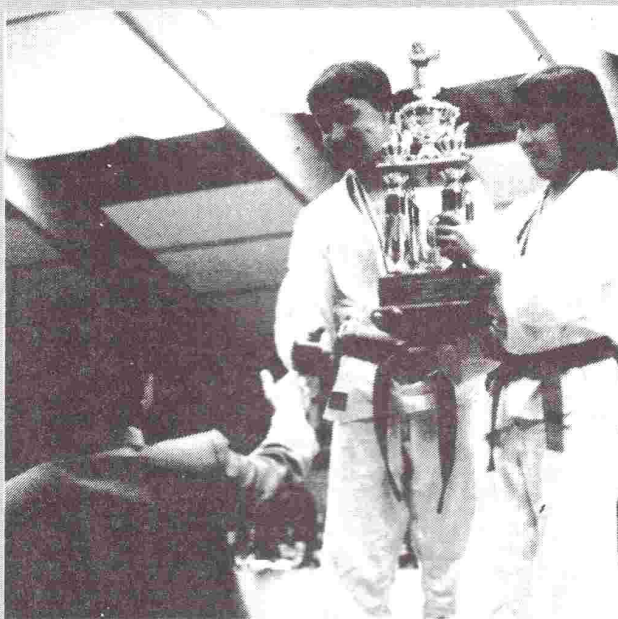
Hed og livlig debat

Det blev til tider en både livlig og hed debat. Nogle medlemmer talte både for og imod, og også Grønlands Idræts Forbunds formand Hansepåjuk Gabrielsen fik ordet. Han nævnte bl.a. at Grønlands Tae Kwon-Do Forbund skal følge lovene, hvis de fortsat vil kunne modtage støtte fra G.I.F. Således nævnte

kiterúme kernertume stormestere, Kristian Nielsen Nungmio taigütitáminik uvane tigisuvok, tigussá tássa takússutigssak Tae Kwon-Dop túngavilissuanut General Choi Hong Himut túngassok.

Stormester i sort bælte, Kristian Nielsen fra Godthåb, modtager her beviset på titlen. Han modtager trofæet af grundlæggeren af Tae Kwon-Do General Choi Hong Hi.

angutine inúsungnerussune stormesterit mardluk, Tul-ime, Frikampime á-ma Break-Testime tamermik ássigimik medaljangnagtut. sámardliuvok Ulrik Jørgensen, Upernavik talerpigdiuvdlunilo Palle Kreutzmann Nungmio.

De to stormestre hos herre-junior, begge havde opnået samme medaljehøst i Tul, Frikamp og Break-Test. Fra venstre er det Ulrik Jørgensen, Upernavik og til højre Palle Kreutzmann fra Godthåb.

Hansepåjuk Gabrielsen at topledelsen i Dansk Idræts Forbund, havde bedt G.I.F. om at få ordnet Grønlands Tae Kwon-Do Forbund tilhørsforhold internationalt.

Afgørelsen

Inden man gik over til afstemning, sagde landstræner Leong Wai Meng hvilken betydning afgørelsen ville få for fremtiden, og han sluttede sin tale med at opfordre klubberne til at gå ind for G.I.F.s opfordring til at skifte verdensforbund. Med 14 stemmer for og 3 imod, skiftede Grønlands Tae Kwon-Do Forbund international identitet.

VM i Danmark i 1983

Formanden for Dansk Tae Kwon-Do Forbund Jan Jensen overværede ge-

neralforsamlingen. Efter afgørelsen bød han Grønland velkommen i Dansk Tae Kwon-Do Forbund, hvor han håbede at et fint samarbejde ville blive etableret. Nu skal de to forbund (dansk og Grønland) forhandle om hvilken måde man vil samarbejde. I øvrigt kunne Jan Jensen meddele forsamlingen, at Danmark til næste år, altså i 1983, afholder verdensmesterskaber i Tae Kwon-Do i Brøndbyhallen, det sker i dagene 20. til 23. oktober 1983. Jan Jensen overrakte derefter landstræner Leong Wai Meng de første plakater, der er trykt, netop i forbindelse med VM '83. En vigtig generalforsamling, og en glad G.I.F.-formand, kunne efter en lang debat, gå fra generalforsamlingen i Grønlands Tae Kwon-Do Forbund. En ny æra kan begynde.

Vi vil hermed gerne takke alle vore annoncører i vort program til GM '82.

Desuden en tak til de firmaer, som har ydet et tilskud til vore pokaler.

Nuuk Tae Kwon-Do klub

Sport — timerssornek — Sport — timerssornek — Sport — timerssornek — Sport — timerssornek

Tae Kwon-Do:

Ataatsimeersuartut allanguutissaq annertoog akuersissutigaaat

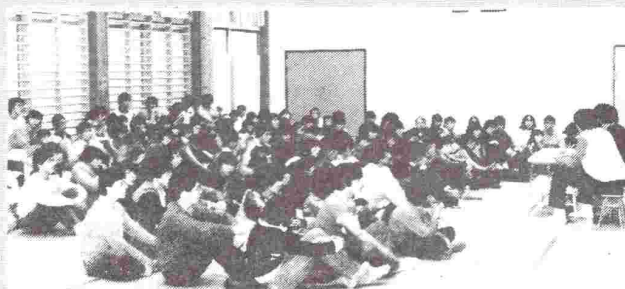
Silarsuarmi kattuffissuarnut qanoq pinissaq isumaqatigiissutigineqarpoq

Sapaatip akunnerani 42-mi Sermitsiak-mi allaaserineqartut Kalaallit Nunaanni Tae Kwon-Do-rtartut kattuffiat ukiumoor-tumik ataatsimeersuarpoq. Kalaallit Nunaanni pissartanngorninnernut peqatigitillugu ataatsimeersuarneq ingerlanneqarpoq.

Ataatsimeersuarnermi oqaluuserisassat pingaarnersaraat silarsuarmi kattuffissuarnut sorlermut atanissaq. Ataatsimeersuarneq sioqqullugu Kalaallit Nunaat International Tae Kwon-Do Federationimut (ITF)-imut ilaasortaagaluarpoq, Danmarkili silarsuarmi kattuffimut allamat, tassalu World Tae

Kwon-Do Federation-imut (WTF)-imut ilaasortaalluni.

Uummaarisumik oqallinneq Oqallinneq uummarissumik ilaatigullu sakkortusaarfiusartumik ingerlanneqarpoq. Ilaat akerliusut ilaat illersuipput, Kalaallit Nunaanni timersoqatigiiffiit kattuffiata siulittaasua Hansipaajuk Gabrielsen oqaaseqarpoq. Oqaatigaa Kalaallit Nunaanni Tae Kwon-Do-rtartut kattuffiat GIF-imiit tapiiffigineqartuaannassaguni inatsisit malit-tariaqarai. Taamaallillunilu Hansepaajuk Gabrielsenip oqaluttuaraa Dansk Idræts Forbundip siulersuisua GIF qinnuvigisimagaa Tae

Kattuffiup ukiuni sisamani ingerlasimanerani ataatsimeersuarnerit pingaarnersaannut Tae Kwon-Do-rtartorpassuit peqataajartorput. Assimi takuneqarsinnaapput peqataasut ilaannangui, tusarnaarluaqisut.

Der var mange Tae Kwon-Do kæmpere til den vigtigste generalforsamling i Forbundets fire årige historie. Billedet viser et udsnit over forsamlingen, hvor alle lytter intenst.

Kwon-Do-rtartut silarsuarmi attavigisaat iluarseqqullugu.

Aalajangiineq

Taasinissaq sioqqullugu sungiusaasuunerup Leong Wai Mengip oqaatigaa aalajangerneq siunissami qanoq kinguneqarsinnaasooq oqalugiaamilu naggataani timersoqatigiiffiit GIF-imut atasut kajumissaarpai silarsuarmi timersoqatigiiffik attavigisartik allamik taarseqqullugu. 14-it akuersisut pingasut akerliutillugit Kalaallit Nunaanni Tae Kwon-Do-rtartut kattuffiata silarsuarmi attavigisani taarserpaa.

1983-imi Danmarkimi VM

Ataatsimeersuarnermi najuuppooq Dansk Tae Kwon-Do Forbundip siulittaasua Jan Jensen, Aalajangiinerup kingorna Kalaallit Nunaat

Dansk Tae Kwon-Do Forbundimut tikilluaqquaa, suleqatigiilluarumaarnertillu neriutiginerarlugu. Maanna kattuffiit marluk (Danmark Kalaallit Nunaat) qanoq suleqatigiinnissartik isumaqatigiinniutigissavaat. Jan Jensenilu katersorsimasunut oqaluttuaraa aappaagu, tassa 1983-imi, silarsuarmi Tae Kwon-Do-mik pissartanngorninuttoqassasooq Brøndbyhallen-imi, tamannalu pissasooq oktoberip 20-ian-niit 23-ianut 1983-imi. Taama oqarluni Jan Jensenip Leong Wai Meng-imut tunissutigai unammersuar-nisamat tunngatillugit allagartarsu-liat siullit. Ataatsimeersuarneq pingaaruteqartoq, sivisuumillu oqallisereernikkut GIF-ip siulittaasua ataatsimiiffik nuannaarluni qimappaa. Kalaallit Nunaanni Tae Kwon-Do-rtartut Kattuffiannut ul-lut nutaat aallartippit.

Danmarkimi Tae Kwon-Do-rtartut kattuffianni siulittaasup Jan Jensenip Kalaallit Nunaanni timersoqatigiit Kattuffianni siulittaasumut Hansepaajuk Gabrielsenimut tunniuppaa 1983-imi silarsuarmi Tae Kwon-Do-mik pissartanngorninissat Danmarkimi pisussat pillugit allagartarsualiaq.

Formanden for Dansk Tae Kwon-Do Forbund Jan Jensen overrækker formanden for Grønlands Idræts Forbund Hansepaajuk Gabrielsen en plakat om VM i Tae Kwon-Do 1983, som afholdes på dansk grund.

inüvigsiortok Therkel Berthelsen Nüngmio Special Break-Testime nr. 2-uvok. uvane pigsgitox takuneqarsinauvok, pigsingerne ataatsime sagdliligkat sisamat napivdlugit.

Fødselsdagsbarnet Therkel Berthelsen fra Godthåb blev nr. 2 i Special Break-Test. Her ses han i sit svære spring, hvor han brækker fire (4) brædder i et spring.

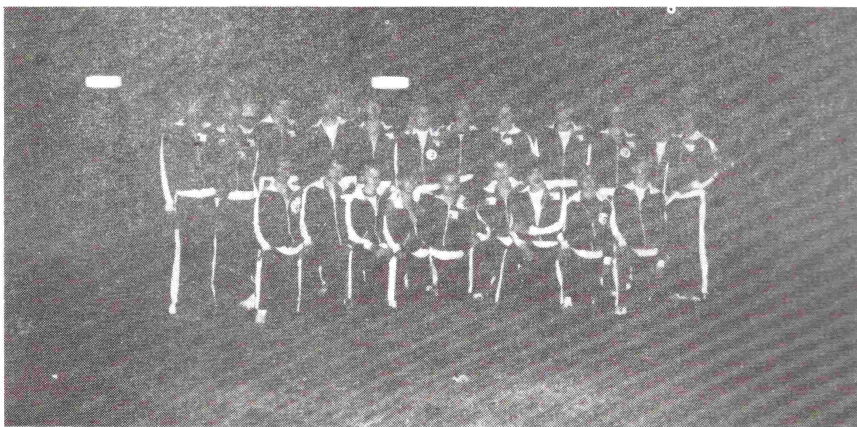
Bramsnæs Taekwon-do Klub var i weekenden vært for fællestræning på Bramsnæsvig-skolen med 7 klubber fra Sjælland repræsenteret og 45 udøvere i alderen 11-37 år. Landstræner Choi Kjong An, som er koreaner, bosat i Århus, var med og stævnet sluttede med graduering af omkring 30 kæmpere. Ved den lejlighed fik Bramsnæs en rød-bælte med endnu en streg, en blå-bælte med streg, tre blå-bælter, en grøn-bælte og en orange-bælte.

Fællestræning den 4-5/9

Hermed et par udklip fra vores fællestræning d. 4-5/9 som gik over al forventning. Der var overnatning til dem som kom langt fra, og dermed fælleskaffebord i vores store hal søndag morgen i forbindelse med Kulturel Musikuge, hvor Dario Cambeotto, var mildt begejstret

over at se så mange Taekwon-do udøvere i deres fine Dobog. Stort bifald da Alex fra Slagelse og Preben fra Hvalsø viste deres dygtige værk. Eksemplar af vores klubmærke kommer senere, jeg har ikke noget nu.

Med sportslig hilsen,
Bramsnæs Taekwon-do Klub,
v/ Lis Jakobsen,
Ingridsvej 6, Ejby,
4070 Kr. Hyllinge.

Det danske landshold EM '82.

Resultattavlen

7. Results of European Championships 1976-1980

Year	Country	G	S	B
1976 Men	Germany	3	-	5
	Netherlands	2	2	1
	Spain	1	2	7
	Turkey	1	2	-
	Great Britain	1	-	-
	Austria	-	1	1
	Belgium	-	1	-
	France	-	-	1
	Italy	-	-	1
			8	8
1978 Men Youth	Germany	7	3	8
	Netherlands	2	4	6
	Spain	2	1	1
	Italy	1	1	4
	Austria	-	2	-
	Denmark	-	1	-
	Belgium	-	-	2
	Greece	-	-	1
	Poland	-	-	1
	Portugal	-	-	1
		12	12	24
1980 Men Youth Women	Germany	8	2	6
	Italy	6	7	5
	Netherlands	3	6	4
	Spain	3	2	7
	Great Britain	2	-	-
	Denmark	1	4	9
	Austria	-	1	1
	Turkey	-	1	-
	Belgium	-	-	5
	France	-	-	1
		23	23	39

Medaillenspiegel

Gesamt	G	S	B
1. Bundesrepublik Deutschland	7	4	7
2. Spanien	6	5	3
3. Italien	4	4	5
4. Holland	3	3	7
5. Türkei	2	1	5
6. Dänemark	1	1	4
7. Frankreich	1	1	3
8. Grossbritannien	0	2	4
9. Belgien	0	1	2
10. Norwegen	0	1	1
Griechenland	0	1	1
12. Österreich	0	0	3

Senioren

1. Bundesrepublik Deutschland	4	2	3
2. Holland	3	2	2
3. Spanien	2	1	2
4. Italien	1	1	2
5. Frankreich	0	1	2
Grossbritannien	0	1	2
Dänemark	0	1	2
8. Griechenland	0	1	1
9. Belgien	0	0	2
Türkei	0	0	2

Junioren

1. Spanien	2	3	0
2. Italien	2	0	2
3. Bundesrepublik Deutschland	2	0	1
4. Türkei	0	1	3
5. Belgien	0	1	0
Norwegen	0	1	0
7. Holland	0	0	3
8. Dänemark	0	0	2

Damen

1. Spanien	2	1	1
2. Türkei	2	0	0
3. Italien	1	3	1
4. Bundesrepublik Deutschland	1	2	3
5. Frankreich	1	0	1
6. Dänemark	1	0	0
7. Grossbritannien	0	1	2
Holland	0	1	2
9. Österreich	0	0	3
10. Norge	0	0	1

Siegerliste Seniorene

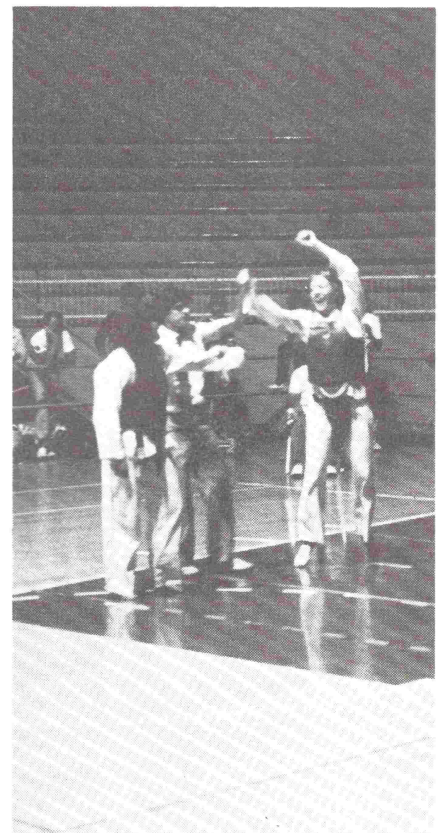
-48 kg	52-56 kg
1. Azofra/ESP	1. Ersten/BRD
2. Chan Ok Choi/BRD	2. Torner/ESP
3. Knudsen/DEN	3. Suer/TUR
3. Bailey/GBR	3. Pedersen/DEN
48-52 kg	56-60 kg
1. Langer/BRD	1. Tortosa/ESP
2. Munoz/ESP	2. Ercan/TUR
3. Celal Ada/TUR	3. Bellia/ITA
3. Runeon/HOL	3. Gravenberch/HOL
52-56 kg	60-64 kg
1. Di Constanza/ITA	1. Cuozzo/ITA
2. De Fretes/HOL	2. Nieto/ESP
3. Sanabria/ESP	3. Grund/BRD
3. Dalakas/GRE	3. Sagnak/TUR
56-60 kg	+ 64 kg
1. Fabula/BRD	1. Costa/ESP
2. Marchione/ITA	2. Rood/BEL
3. Bulut/TUR	3. Zandvliet/HOL
3. Mera/ESP	3. Romei/ITA
60-64 kg	Damen
1. Wohlfarth/BRD	-40 kg
2. Horsten/HOL	1. Diaz/ESP
3. Laust Palle/DEN	2. Domigno/ITA
3. Smets/BEL	
64-68 kg	40-44 kg
1. Thijs/HOL	1. Yerlisu/TUR
2. Bouedo/FRA	2. Pacenza/ITA
3. Flgel/BRD	3. Sherrington/BRD
3. Mannaioli/ITA	3. Munoz/ESP
68-73 kg	44-48 kg
1. Brugmans/HOL	1. Ersinger/BRD
2. Sawyer/GBR	2. La Pietra/ITA
3. Krauts/BRD	3. Singer/AUT
3. Lycops/BEL	3. Bryhn/NOR
73-78 kg	48-52 kg
1. Schulz/BRD	1. Nurten/TUR
2. Karamagiolis/GRE	2. Greaves/BRD
3. Giampiero/ITA	3. Gal/BRD
3. Bonadei/FRA	3. Huynh/FRA
78-84 kg	52-57 kg
1. Fargas/ESP	1. Evanno/FRA
2. Pisch/BRD	2. Alvarez/ESP
3. Spitters/HOL	3. Kapkowski/BRD
3. Armson/GBR	3. Robinson/GBR
+ 84 kg	57-62 kg
1. Meijer/HOL	1. Coval/ESP
2. Madsen/DEN	2. Assenraad/HOL
3. Maker/FRA	3. Fuchsreiter/BRD
3. Kchler/BRD	3. Zeilinger/AUT
Juniorene	62-67 kg
44-48 kg	1. Sanita/ITA
1. Spieker/BRD	2. Blazevic/BRD
2. Bricen/NOR	3. Huber/AUT
3. De Fretes/HOL	3. Janssen/HOL
48-52 kg	+ 67 kg
1. Achille/ITA	1. Olsen/DEN
2. Javier/ESP	2. Urban/BRD
3. Necmettin/TUR	3. Chiarelli/ITA
3. Nissen/DEN	3. Lancel/HOL

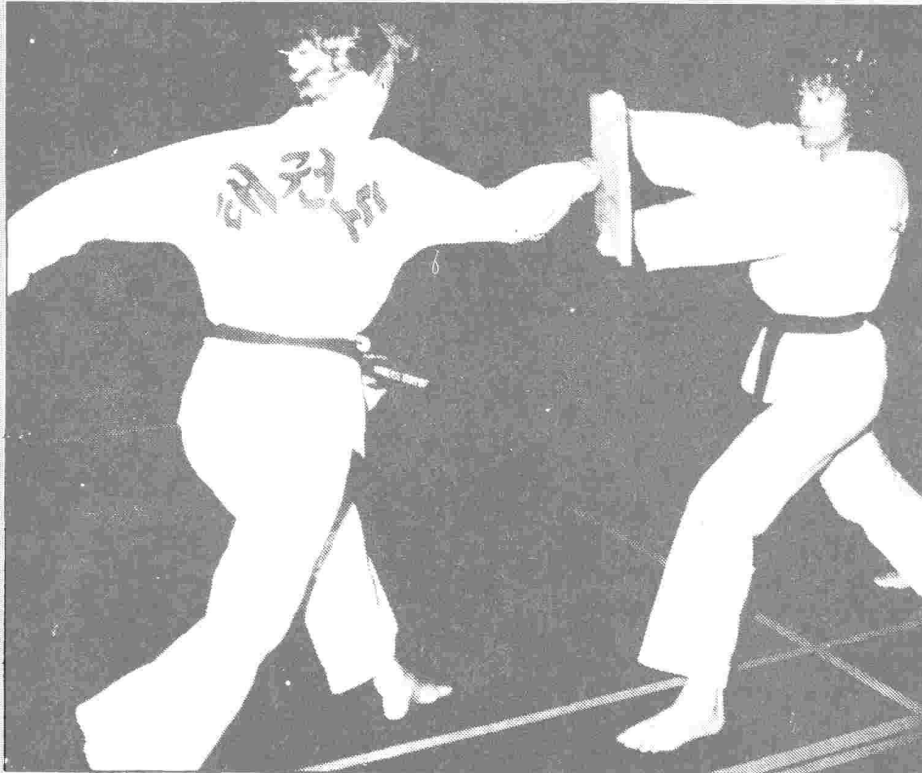
Det officielle bomærke for EM '82, Rom.

- Hov, der fik I vist en ny Europamester. Til lykke! Sådan kan det udmærket tænkes Heinz Marx siger til Gunnar Sørensen den 1. kampdag.

Netop i dette jeblik erfarer alle at Else Marie Olsen er blevet Europamester 1982.

Taekwondo er en slags karate, hvor det mest drejer sig om benarbejdet. Det er tilladt at sparke i hovedet — hvis man kan få benet højt nok op. Det kan Else Marie Olsen (herover) der lige er blevet europamester i den koreanske sport. (Foto: Poul Hansen).

HENDES BENARBEJDE KAN GØRE VOLDSMÆND BANGE

■ Den stigende vold mod sagesløse efter mørkets frembrud får mange til at holde sig inden døre, når neonlysene skær erstatter Vorherres naturlige sol på gader og stræder.

Men frygten for at blive overfaldet skænker 24-årige Else-Marie Olsen ikke en tanke.

Ganske vist har hun aldrig prøvet at stå ansigt til ansigt med en voldsmand — men det kan voldsmanden prise sig lykkelig for.

For den århusianske pige kan slå en proper næve — for ikke at glemme hendes perfekte benarbejde!

For nylig vendte Else-Marie hjem fra Rom, og i kufferten medbragte hun trofæ og en europamesterskabstitel. Vundet i Taekwondo — et koreansk forsvarssystem fra gammel tid.

Jeg har dyrket Taekwondo i tre år, siger den danske europamester, og bruger to-tre timer dagligt til træning, men heri er inkluderet løb og svømning.

For at nå til tops internationalt må man nødvendigvis afse megen tid, men for en pige, der ønsker at dyrke Taekwondo med henblik på sin egen personlige sikkerhed, kan det gøres på mindre tid.

Jeg vil umiddelbart mene, at enhver i løbet af halvandet til to år vil kunne lære så meget, at stort set enhver voldsituation kan klares på nogle sekunder!

Arbejdsløs

Else-Marie Olsen, er p.t. arbejdsløs.

Jeg har arbejdet bla. på et hospital som plejer, men lige nu er der ikke noget at få.

Derfor er det ganske rart at have noget at kaste sig over i den megen fritid, selv om økonomien jo godt kunne forbedres lidt.

Det sidste har Else-Marie Olsen chancen for at få ændret. For med EM-titlen står hun ret stærkt i billedet med hensyn til at få økonomisk støtte fra Team Danmark.

Det er yderligere sådan, at Danmark næste år i oktober skal stå som vært for verdensmesterskaberne.

Jeg har selvfølgelig fået blod på tanden nu, fortsætter Else-Marie, og vil træne endnu mere intenst det kommende år for at gøre en god figur ved VM.

Det er første gang, en pige kommer med — hidtil har europamesterskaberne været det højest opnåelige.

I et stille øjeblik drømmer jeg også om De olympiske Lege. Det er helt givet, at Taekwondo kommer med på det olympiske program i 1988, fordi Sydkorea står som vært. Til den tid er jeg ganske vist 30, men det afskrækker mig nu ikke.

Træner med mændene

Else-Marie Olsen vil ikke skjule, at det ligger lidt tungt med at finde kvalificeret kamptræning hos sit eget køn.

— Det har knebet med mod-

stand det sidste år, siger den danske europamester. I det daglige har jeg trænet med herrerne, men forbundets love forbyder, at jeg i kamp konkurrerer med mænd. Og det kan godt ærge mig lidt.

Vægten lagt på benarbejde

Hvad er Taekwondo egentlig?

Det er en form for karate, men hvor ca. 70 pct. er lagt på benarbejde og det resterende på hænderne. Hovedvægten lægges ikke på muskelkraft, men på teknik og kvalitet.

I en turneringskamp har hver kæmper en vest på for at undgå unødige skader, dertil kommer skridt- og tandbeskytter.

Det er tilladt at sparke og slå på vesten, hvorimod det ikke er tilladt at slå i hovedet.

Til gengæld må man sparke modstanderen i hovedet, hvis en udøver ellers kan få benet så højt op — og det kan faktisk de veltrænede ret så let. ha-j

En massør's Rom-tur

For mit vedkommende startede min deltagelse som massør for landsholdet i Viborg, hvor jeg fornylig er flyttet til. Jeg skulle med bumletog til Esbjerg, og havde aftalt med Alex at møde ham i Esbjerg-klubbens lokaler fredag nat kl. 02.00, og nyde en kop the med sludder.

Der var problemer lige fra starten, som om jeg ikke havde nok at gøre med at slæbe den 2 tons tunge opakning jeg måtte have med (det er også uretfærdigt, at den mindste på turen skal slæbe det tungeste læs). DSB havde givet mig en forkert oplysning, og jeg kunne ikke komme til Esbjerg den normale vej, men måtte skifte både i Struer og Fredericia. Jeg overvejede først at tage på hotel i Struer på Forbundets regning, og tage et tidligt lynchtoget, men min samvittighed reddede D.T.F.'s økonomi. I Struer var der nogle fulderikker der stod på toget. Da vi havde kørt ca. 20 minutter, bekendtgjorde konduktøren, at de skulle af i Struer. Sikke noget. Senere kom to unge fyre ind, og spurgte om jeg havde noget imod at lyset blev slukket. Selvfølgelig ikke. Dette næste de gjorde var at lægge sig ned og hygge sig med hinanden. Jeg prøvede at sove, men det var svært. Da jeg kl. 02.10 stod på Fredericia banegård overvejede jeg igen at ringe til Ko Tai Jeong for at bede om en soveplads. Her spillede min samvittighed mig igen et puds, idet jeg syntes det ville være synd at vække dem, der allerede nu lå og snorkede. Kl. 02.20 var der en konduktør der var så fræk at sige go'morn til mig. Da jeg kl. 04.30 stod ud af en taxa ved Efi Hallen var der en hane der bekendtgjorde, at den syntes det var morgen. Der burde koges suppe på den slags. Det næste reddede mig og mit humør. Alex havde ladet døren stå åben, ladet lyset brænde, og redet op til mig på en rigtig madras. Jeg nød de 3,5 timers søvn jeg fik så meget, at jeg næsten ikke kunne sove.

Næste morgen tog vi et forfriskende bad, lavede morgenmad og kaffe til turen, og ventede på at bussen skulle komme. Efter at have hilst på diverse gamle venner, og fået pakket bussen, tog vi afsted mod Ribe hvor vi skulle samle 5 mere op, og senere igen 2 ved grænsen. Efter grænsen skulle vi

selvfølgelig traditionen tro ind i Jumbo for at købe lidt forplejning til turen. Man kunne godt se, hvem der var på slankekur, og hvem der ikke var. Derefter gik det direkte til Italien med udsigt til en 32 timers lang og trættende tur. Gennem Tyskland og Østrig skete der ikke noget bortset fra tisse og spise-pauser. Men da vi kom til Italien fik vi vort første chok over italienernes mentalitet. Vi holdt ind på en café for at få morgenmad. Det eneste vi kunne få var et tørt stykke brød med kødpølse, chokolade, og en kop tynd kaffe. Betalingen var to-talt forvirrende. De kørte efter det system, at udlændinge skulle snydes i »hoved og røv«. Vi betalte overpriser for det vi spiste, og måtte så sandelig også betale for at komme af med det igen. Da jeg kom ud derfra, stod der en dame og skræppede op om at hun skulle have 100 lire for min nødtørft. Det var rart at vi allerede her fik en forsmag på italienernes vane for at tilrane sig ting der ikke er deres egne. Vi holdt på hat og briller fremover.

Alle veje fører til Rom siges der. Det passer nu ikke helt, for chaufførerne opdagede at der var mange veje der også fører udenom. Vi kunne ikke finde hotellet, men var så heldige at få assistance fra to motorcykelbetjente, der kørte foran bussen. Hvor fornemt. Ved hotellet var der en del vrøvl, idet vi fik andre værelser end dem vi havde bestilt, samt at de værelser vi fik var elendige. Tapet, gardiner og vaskekummer var faldet ned, ingen vand eller lys, møgbeskidt, og i det hele taget kedeligt at træde ind i efter en lang rejse. Vi fik dog skik på det efter at have skældt italienerne ud på dansk. Dette er nemlig lige så meget volapyk for dem som italiensk er for os. Efter at have fået bad og noget at spise, tog nogle i byen. Momme, Jan Allan og jeg tog med taxa ind til bymidten. Sikke en kørsel. Ingen færdselsregler. Hornet i bund og fremad. Utroligt der ikke skete flere ulykker. Vi endte selvfølgelig i de frække små gader, og blev bogstaveligt talt shanghajt ind på en nat club, hvor der var 5 damer der sad og ventede på at vi skulle give dem en drink. Vi havde ikke vores store pung med, så vi gik igen, men var enige om, at det var sjovt, så vi endte med at prøve alle de nat clubs vi kunne finde. Alle

steder var imidlertid ens. Dyre drinks og dyre damer. Et sted måtte jeg bogstaveligt talt trække Momme med, da han var ved at give en dame et glas orangeade til 20.000 lire. Det hele endte med en stille bajer på en fortovsrestaurant. Om aftenen havde jeg min første kunde. Det var Chris der skulle have hovedet sat på plads. Han var ikke glad for mig da han hørte en knasende lyd, men faldt dog til ro igen, da han opdagede at hovedet stadig sad ovenpå halsen.

Næste morgen skulle vi check'es ind, og have taget billeder af os. Efter dette var kæmperne ude at løbe en lille tur. Jeg benyttede mig af tiden til at opsøge et apotek, for at købe nogle piller mod diarré, som der måske godt kunne blive brug for p.g.a. den fremmede mad. Kvinden i apoteket kunne selvfølgelig ikke engelsk, så jeg måtte med diverse fagter, grimasser og lyde gøre hende opmærksom på mit problem. Det må åbenbart have været overbevisende, for hun ville have mig til at tage en pille med det samme. Om eftermiddagen kørte vi en tur på seightseeing. Buschaufføren var efterhånden blevet helt italiensk. Han jagede de små Fiat'er baglæns i de små gader, til stor moro for os alle. Vi vandrede 2 timer rundt i Colosseum. Et fantastisk bygningsværk fra romernes storhedstid. Vi kørte også ud og så den Spanske Trappe, og Det Olympiske Stadion fra 1960. Alle steder prøvede gadehandlere at prakke os noget billigt bras på. Det var tydeligt, da de kunne pruttet over det halve i prisen. Om aftenen ville jeg have noget at spise. Jeg bestilte en god bøf og ventede i 1 time. Så kom tjeneren og fortalte at jeg ingen bøf kunne få, for det eneste de havde var spaghetti. Da jeg var træt af spaghetti og italienerne, gik jeg op på værelset, hvor min aftensmad bestod af bananer og mælk. Efter en god nats søvn og et kedeligt morgenmåltid var det meningen at vi skulle ud at svømme ved stranden, men det blev selvfølgelig gråvej. I stedet kørte vi ud for at se på Sct. Peters kirken. Den var enorm stor med en modbydelig masse trapper. Vi svedte godt over turen op, og jeg valgte selvfølgelig den forkerte vej op. Det sidste stykke var kun ca. 30 cm bred, og det var umuligt at snige sig forbi den modgående trafik. Da jeg havde ventet længe nok, blev jeg italiensk, og stormede op af trapperne så de andre måtte bakke. Udsigten var flot.

Man kunne se næsten hele Rom. Da vi var samlet igen, kørte vi ud for at se på Catacomberne. Et underjordisk hule og gangsystem, bygget af nogle kristne for at skjule sig for Romerne, der slog alle kristne ihjel. De havde levet der 300-400 år, og det er virkelig imponerende når man tænker på hvilke hjælpemidler man havde – eller rettere ikke havde dengang. Chris blev udvalgt til stifinder da vi skulle hjem igen gennem myldretrafikken. Her var der faktisk ingen færdselsregler, og jeg rystede så meget af skræk at jeg ikke behøvede at tørre mig efter badet den dag. Buschaufførens kone havde klaget over et hold i nakken hun havde fået under turen herved. Jeg havde i løbet af dagen spurgt hende 3 gange om vi lige skulle fikse det, men hver gang sagde bangebuksen med et forpint ansigtsudtryk, at det var blevet meget bedre.

Ellers var der begyndt at komme et fint besøg hos mig om aftenen. For det meste var det stive ben og ømme rygge. Den nat vågnede jeg med et brag. Det var Thomas' seng der var skvattet sammen. Det var en slags drømmeseng, og benene havde givet efter i hovedenden, så han lå med benene strittende op i luften. Han lignede én der burde behandles for chok. Jeg var desværre for søvrig til at grine. Om eftermiddagen næste dag regnede og tordnede det. Vejene var totalt oversvømmede og der var masser af trafikkaos. Jeg tog en taxi ind til en svømmehal for at høre om vi kunne komme ud at svømme om eftermiddagen. Efter at have sat hele svømmehallens personale på den anden ende og ringet til hotellet, fik man endelig fat på en dame der kunne tale udmærket tysk. De beklagede meget, men svømmehallen var optaget af de forskellige klubber og foreninger. Jeg beklagede også, og kørte tilbage med min rare taximand, der havde lovet at vente højst 2 minutter.

I mellemtiden havde kæmperne været ude at løbe, og de lignede druknede mus da de kom tilbage. Ved middagstid kom Otto og skulle have taget 5 sting ud af foden. Det så fint ud. Om eftermiddagen tog vi alle igen bussen ind til Sct. Peters kirken, da nogle ikke kom ind dagen før p.g.a. for korte bukser og slidser i kjolerne. Vi kunne heller ikke her komme ind, fordi paven skulle komme og besøge pladsen foran kirken. Jeg ved ikke hvor mange mennesker der var samlet,

men det var mange. Vi ventede i 2 timer før paven endelig kom på scenen, og han sad så langt væk at han lignede en lille hvid prik. Der var mange sikkerhedsforanstaltninger. Efter at have set paven og en masse fanatiske italienere, kørte vi ind til et butikcenter, hvor vi handlede bagen ud af vore bukser. Jeg tror nogle blev en del fattigere på den tur. Om aftenen var der banket for officials, og jeg skulle også have været med, men godt jeg ikke gjorde, da der af kæmperne blev brug for min hjælp. På vejen hjem fra byen kørte vores chauffør ind i en lille fiatti 500, der holdt parkeret midt i krydset. 3 mand var ude at flytte vognen med håndkraft, og vi kørte videre. Desværre kørte vi forkert, og kom forbi stedet en gang til, og denne gang stod der 2 færdselsbetjente og ventede. Chaufføren måtte ud, og vi fik et stort grin af den flok gestikulerende italienerne der var samlet. Om aftenen fortalte nogle at de havde været udsat for en afsikret maskinpistol pegende lige mod dem. Det var politiet der havde fået klø i pegefingeren, og skulle vise deres magt. Alt endte dog fredeligt.

Hvis jeg havde haft en pistol havde jeg også skudt den tjener der spildte varm spaghetti ned over mit lår. Mærkeligt nok så eller hørte han ikke noget, selv om jeg mener at jeg gav udtryk for min utilfredshed. Dumme skid.

Endelig oprandt den første kampdag. Forventningsfulde kørte vi til hallen, og sikke en hal. Akustikken var så høj, at man intet kunne høre for larm, møgbeskidt, ingen ordentlige toiletforhold, ingen mulighed for forplejning, og i det hele taget så dårligt planlagt at man tror at det er løgn. Alt var forsinket. Indvejningen foregik på en »grisevægt«. Vi prøvede at se humoristisk på det hele, da vi jo vidste, at vi skulle tilbage til go'e rare gamle Danevang. Den dag havde vi 4 kæmpere i ilden, og fik en europamester, nemlig Else. Hun havde åbenbart ikke fattet det, for hun gik stille og roligt en tur rundt i gaderne om aftenen. Jeg selv ville have drukket mig skide fuld. Den aften oplevede vi igen italienernes manglende respekt for alt. Da deres mand tabte en finalekamp mod en tysker, blev italienerne siddende og piftede under den tyske nationalsang. Det kan man simpelt hen ikke. De fleste havde hovedpine efter en hel dag med skrigen og råben, jeg selv iberegnet, så efter at have masseret de kæmpere der

skulle arbejde før rejsen næste dag, gik jeg i seng og sov som en sten. Dagen før havde jeg sovet over mig, så jeg røg lige ned til busen uden morgenmad. Denne morgen stod jeg tidligt op, gik i bad, fik morgenmad og følte mig klar til en ny dags kampe. Disse forløb 'nogenlunde ubesværet, bortset fra at tidsplanen hele tiden blev lavet om. Om aftenen efter finalekampene havde Danmark fået 4 medaljer mere, nemlig Charli bronze, Henrik bronze, Laust bronze og Torben sølv. Denne aften oplevede vi anden gang italienernes foragt for nationalsangene. De satte sig ind midt på banen i protest. Inden jeg den aften gik ned og nød en capuchino inden sengetid, havde jeg som sædvanligt gang i mine hænder.

Toiletsædet på vores værelse sad løst. Det opdagede jeg næste morgen. Hvis jeg ikke havde haft badekarret at gribe fat i, var jeg bogstaveligt talt gået på røven. Forsinket indvejning og forsinket start som sædvanligt. Vi havde 4 mand i kamp, men ingen medaljer denne gang. Om eftermiddagen tog de fleste en tur til stranden. Det var en køretur på ca. 1 time frem og det samme tilbage. Stranden var kulsort, oliepletet og der lå en del vraggods. Vi fik dog en sjov tur ud af det alligevel, da vi formentlig alle trængte til en lille afveksling fra Taekwon-do. Under min aktive periode som Taekwon-do udøver var det altid under leg, at jeg fik skader. Det slog heller ikke fejl her. Da jeg var medvirkende til at smide Mette i vandet brækkede jeg min lilletå. Er det ikke ironisk? Den eneste der mellem 17 kæmpere får skader med hjem er massøren. Nå – jeg overlevede, og efter at have haft fat i de sidste 4 kæmpere til om søndagen, gik jeg ned og sludrede med de andre, der åbenbart var opsat på at feste. Da jeg skulle være frisk til næste dag valgte jeg at vise mig fra min kedelige side og gå i seng. Søndagens kampe gik heller ikke så godt. Erik fik bronze, hvilket ikke var en helt retfærdig dom. Vi mente han havde vundet kampen og kunne have gået videre i finalen. Under kampene den sidste dag var der panik i hallen. Under en kamp var der selvfølgelig en italiener, der smed tomme dåser og andet ned på banen. Alex tog alle dommerne bort fra banerne, og kaldte alle holdlederne sammen til fælles diskussion om situationen. Enden på det hele blev at vedkommende italiener blev udvist fra hallen.

Om aftenen var der fælles spising og party kl. 21.30. Vi ankom 5 minutter senere, og da var næsten alt mad spist. Jeg opdagede den aften at man ikke en gang kan drikke italiensk sprut uden at få tømmermænd dagen efter. Jeg havde det ad pommeren til den næste dag vi skulle starte hjemturen, men var alligevel glad for det gik mod Danmark. Vi spiste aftensmad i Østrig, og det var en dejlig oplevelse. Der var en god betjening, og vi kunne bestille næsten hvad vi ville have. Efter en lige så lang tur tilbage til Esbjerg, tog vi alle afsked med hinanden. Jeg var så heldig at få køreledelse med chaufføren og hans kone direkte til Viborg, da han skulle videre til Løgstør. Da jeg havde pakket ud, gik jeg lige på hovedet i seng, og det sidste jeg tænkte var, at jeg aldrig nogensinde igen ville sætte mine ben i Italien.

Med sportslig hilsen,
Henning, massør.

Rom

- en fantastisk by!

Europamesterskaberne i Taekwondo blev fra d. 23 til d. 26. september i år, afviklet i Rom. I stedet for at skrive om denne oplevelse som man ofte gør, med beskrivelser af kampene og alt det der, har jeg valgt at beskrive mine oplevelser på denne måde:

Rom

Mere behøver man ikke sige, så falder tankerne straks på den fantastiske italienske hovedstad. Alle kender Rom, hvorfra det meste af den vestlige verdens kultur har sit udspring.

Enhver bør give sig selv den oplevelse at se Rom. Her findes ganske simpelt hundredevis, ja måske tusindvis af ting at se og opleve.

Alle kender til noget af Rom's fortid, og ord som: Forum, Circus Maximus, Colosseum, den spanske trappe, Sct. Peters Kirken og Vatikanet kender de fleste og de sætter gang i tankerne. Masser af film og bøger fortæller om Cæsar, gladiatorer og Romerriget og vi forestiller os de fantastiske ting der er foregået her. Der er såmænd nok at tage fat på, når tankerne falder på Rom.

Alle veje fører til Rom!

Der var arrangeret en bustur til Rom. Ordet »bustur« lyder jo rart,

men der er ret langt til Italien, så vi var nogle stykker der blev enige om at bestille en charterrejse derned. Pris 1.800,- kr. Vi blev lidt mopsede, da Jimmy Stålkjær ugen før afrejse fik den samme rejse for 1.100,- kr.

Men rejserne var betalt, og vi var jo næsten ude af døren. Desuden turde vi ikke tage chancen og ordne rejsen så kort tid før »take off«. Så vi slugte »kamel« og fløj den 20/9 med en flok typiske danske og svenske charterturister til Italiens hovedstad Rom.

Straks efter ankomsten startede vores ugelange kamp med den italienske »service«. I taxa'en fra lufthavnen ind til Rom, begyndte jeg faktisk at tvivle på den der med »alle veje fører til Rom«. Jeg er sikker på, at vi var mindst 2 gange rundt om Rom, inden chaufføren satte os af ved Hotel Rivoli. Og inden da forsøgte han også lige at sætte prisen 20-30.000 lire op. Den gik ikke gennem gang, men vi lærte sidenhen, at det ikke var noget usædvanligt. Turister i Rom anses nærmest som værende fredløse, og jagtes overalt uden hævninger.

Til gengæld boede vi på et dejligt hotel, hvor service var et accepteret begreb, og hvor vi blev godt opvartet. Vi havde endda adgang til hotellets køkken, hvor vi selv kunne lave mad og hente glas og bestik til at spise med.

Goddag - goddag!

Vi havde ikke mere end knap sat kufferterne op på vore værelser, før vi hastede afsted til Hotel Ritz, hvor landsholdet, officials og tilskuere boede. Efter aftale med rejsebureau'et skulle Hotel Rivoli ligge få hundrede meter fra Hotel Ritz. Og det gjorde det så. På få minutter havde vi fundet vejen, og kunne hilse på »busfolket« der var ved godt mod og helt udhvilede efter den lille bustur.

De var faktisk så udhvilede, at vi med vold og magt skulle vises byen rundt samme aften. Og Rom er ikke alene flot, men også en ret stor by. Rundvisningen foregik til fods, og varme kombineret med vores ubekvemme rejsetøj og sko, invaliderede os i den grad, at vi led under det resten af tiden i Rom. Gudske lov kunne man købe talkum i en forretning lige ved siden af hotellet, og det lindrede så meget på smerterne, at man kunne holde sig på benene.

De næste par dage fløj afsted. Det vrimlede med bekendte fra andre lande, og der blev hilset på både den ene og den anden. Der var

møder, sol, brusebad, skygge, ETU møde, banket og meget mere.

Ind imellem skulle man selvfølgelig smage hvordan ophavslandet til pizza og spaghetti serverer sine specialiteter. - Men det var nu ikke noget man behøver at rejse til Italien for at smage, det klarer mor hjemme i Danmark såmænd meget bedre. Vinen derimod kunne udmærket drikkes, bare spørg...?

Tog vejret fra een...

Heldigvis blev der også tid til at se lidt på nogle af Rom's mange seværdigheder. Og dem er der ret så mange af. Men der skal bruges mere end 1 dag til at opleve dem, og selv om man ikke normalt er »hooked« på museer, kirker og den slags, kan man ikke undgå at blive imponeret i Rom.

En eftermiddag blev der noget tid ekstra, og vi var nogle stykker der sprang på en sightseeingtur med et italiensk busselskab. Det var en god oplevelse. På 4 timer rejste vi gennem tiden, så flotte bygningsværker og blev propfodret med detaljer og historier.

Det er svært her at gengive indtrykket af den oplevelse. Der var i Rom så mange fine og flotte ting, at det er ubeskriveligt. Vi var flere af de berømteste steder og den største oplevelse var at se Sct. Peters Kirken. Ikke uden grund er den verdensberømt. Den tog virkelig vejret fra sine besøgende, både fordi den er et imponerende bygningsværk, men også fordi der er så mange trapper gennem søjler og skæve gange op til toppen af kuplen.

I alt 3 gange var jeg forbi Peters pladsen i løbet af den uge i Rom. Den ene gang så jeg paven, men han havde ikke tid til at tale med mig. Han stod ude foran kirken og talte med en forfærdelig masse mennesker! Men jeg kunne så underholde mig selv med den fine kirke.

Da guiden fortalte om hvor mange år det tog at skabe dette værk, tænkte jeg på hvor mange mennesker der har arbejdet hele deres liv her, for at skabe noget de ikke engang selv kunne se færdigt.

Byggeriet af den kirke vi kender idag, den »nye«, startede i 1506. Undervejs døde et par paver og arkitekter og først omkring 1612 stod det meste af kirken færdig. Byggeriet fortsatte i mange år endnu, og derefter gik man igang med at reparere i den anden ende. Det er et stensikkert og livslangt job, at arbejde i Vatikanet!

EM i Taekwon-do

Samtidig med besøget i Rom var der EM i Taekwon-do for 4. gang. Danmark deltog også og opnåede samlet 4 bronze, 1 sølv og 1 guldmedalje. Det tilfalder ikke mig at berette om kampene, men lidt vil jeg dog bemærke om EM '82 i Rom.

Kampene foregik i Pallazetto dello Sport, som er en cirkelrund sportshal. På den første kampdag, da vi var på vej hen til hallen, kunne vi på afstand høre nogle mægtige brøl. Og da vi kom nærmere blev lyden meget stærkere. »Der må være propfyldt derinde!« sagde vi i munden på hinanden. Og hvilken stemning der er!

Da vi kom ind i hallen viste det sig blot, at hallens dårlige akustik var årsag til »hørebedraget«. Der var ikke ret mange tilskuere tilstede. Og både kæmpere, dommere og tilskuere blev trætte og fik hovedpine af at være i hallen. Det var så dårligt fat, at det var umuligt at høre hvad der blev sagt i højttaleranlægget.

Bevares, hallen var da pæn rund og alle tilskuere kunne se udmærket, men hvad hjælper det, når man er ved at blive sindssyg af at være der i 4 dage! Et minuspoint.

Arrangøren havde ellers forberedt det hele fint. Som eksempel kan nævnes, at der var lavet et rum til pressefolk (stampa på italiensk), og jeg havde adgang til dette rum. Dajeg så ville telefonere Danmarks fine resultater hjem til moderlandet, sagde hjælperen i rummet gudhjælpemig, at telefonerne kun kunne bruges inden for Rom's bygrænse! Selvom jeg selvfølgelig ville betale, kunne det altså ikke lade sig gøre. Smart presserum.

Heldigvis kunne man ringe hjem fra hotellet. Det tog blot lidt tid for der er telefonistekspedition på alle linier ud af Rom. Og uheldigvis var der et vigtigt fjernsynsprogram i gang samtidigt, så ekspedienterne havde ikke travlt med at klare opgaverne. Det er skam helt normalt, sagde telefondamen på Hotel Ritz.

Der kunne bores mere i sådanne ting, men jeg vil hellere gå videre til noget andet. Til arrangørens ros skal dog siges, at der ikke var koldt inde i Pallazetto dello Sport!

Det danske landshold

Med resultaterne fra EM '80 i Esbjerg i baghovedet, havde de fleste vel ventet en fornuftig portion medaljer til Danmark. EM i Esbjerg og EM i Rom kan dog ikke sådan lige uden videre sammenlignes. Det er altid en fordel at være på hjemme-

bane. Og det er andre forhold at rejse så langt og kæmpe i en hal med banegårds-akustik og samme temperatur som i en sauna.

Uden at ville forklejnne nogen, vil jeg dog sige, at resultaterne kunne have været bedre. Jeg er sikkert ikke den rette til at kritisere, men mener dog at have set større lyst og gåpåmod fra landsholdets side, end der blev vist i Rom.

Men landsholdet var dog på banen, og fik høstet nogle erfaringer. I løbet af de fire dage blev der vist mange gode kampe, og i flere af dem var der danskere med. Enkelte formåede endda at kæmpe ret godt op mod de senere finalister.

Der var særlig 2 gange det var ekstra rart at være dansk. Nemlig da vi havde folk i finalen. De klarede sig begge flot, og Torben Madssen, Ribe, fik en sølvmedalje og Else Marie Olsen løb med en guldmedalje. Tillykke!

Om EM kan der fortælles, at flere nationer mødte overraskende talstærkt op. Norge havde sendt et ret stort hold afsted og de klarede sig bedre end forventet.

Under EM '82 blev der kørt efter nogenlunde samme skitse, som andre store stævner. Her var åbningsceremoni og afslutningsdito, og fine folk holdt taler, som der desværre ikke var nogen der forstod, på grund af den dårlige lyd. (Det skulle da lige være ham der holdt mikrofonen!)

Men jeg savnede en opvisning. Det hører ligesom med til et stort Taekwon-do stævne, og det havde været rart og spændende at se en god opvisning.

Ekstra bronzemedalje!

Den officielle afslutning af EM '82 skulle være en banket, hvor alle deltagere og officials var inviteret (de danske tilskuere blev selvfølgelig smuglet med indenfor).

Den forestilling var en ren parodi. Vi troede vi kom i god tid, da vi ankom 15 minutter før den aftalte tid. Men nej, da var det meste af løbet allerede kørt. De forskellige hold var begyndt at spise efterhånden som de ankom, og da ingen stoppede dem, var de gået til sagen. Uheldigvis var det de mere sultne nationer der var kommet først. Da England og Tyskland ankom var bordet ganske simpelt ryddet! Det rystede godt nok de gode englændere, som til alt held blev inviteret ud og spise med det tyske hold.

Der skete masser af andre ting i Rom, end dem jeg har nået at for-

tælle om her. Jeg kæmpede en timelang og brav kamp mod 2 uhyrer på Hotel Ritz. Og vandt. Laust Palle fortalte vilde historier om gangstere og »kæmpepistoler«. Bernt Jensen sang søde sange og »vores« tjener foran Ritz, blev af Alex Jensen udstyret med en bronzemedalje fra ADM '82. Tjeneren knoklede bravt og fortjente sin medalje, som blev modtaget med tårefyldte øjne. Det vrimlede med »carabinieri« overalt og de så lidt underlige ud, da vi den sidste aften sang højt, men det hjælper i Italien med lidt klistremærker og den slags. Apropos klistremærker så var de allevegne i Rom. De sad de mærkeligste steder og flere gange i håret på en forbipasserende eller en tjener.

Til slut vil jeg blot fortælle, at da »busfolket« var draget nordpå, og det var meningen at vi skulle trisse lidt rundt den sidste dag, blev mit pas stjålet! Ak og ve, jeg arme menneske - nu gik resten af den dag med at gå gennem den italienske »administration«. Men det er en helt anden og meget værre historie.

Til slut slut vil jeg fortælle, at jeg i Rom lovede mig selv, at jeg en dag vil besøge byen igen. Og det på trods af de mange genvendigheder. Næste gang kommer jeg ikke til at føle mig snydt, når man betaler efter hvor i restauranten man sidder og om solen skinner eller ej. Og næste gang vil jeg have sat mig så grundigt ind i historiske facts og detaljer. Og vil så bruge mere tid på de mange vidunderlige bygningsværker og seværdigheder. Jeg vil også medbringe så mange lire, at selv ikke italienerne kan flå mig. - Men det blir' nok svært!

Arrivederci Roma!
- og på gensyn.
René Nielsen.

Una og de Internationale Tyske Mesterskaber

Forbundsbladet ønsker Una Petersen, Nordborg Taekwon-do Klub tillykke med en flot 1. plads ved IDM i maj '82. I den anledning har bladet bedt hende skitsere nogle indtryk fra hendes deltagelse i stævnet.

IDEM

Den 15. og 16. maj 1982 deltog jeg i de Internationale Tyske Mesterskaber. Jeg var den eneste danske kæmper, men vi havde også 4 danskere med.

Vi kørte sammen i bil derned, Alex, Bernt, Lars, Bill og mig. Der var ikke meget plads i bilen, men vi hyggede os. Langt om længe, efter vi havde bakket op og ned ad ensrettede gader og spurgt om vej op til flere gange, fandt vi hotellet. Vi skulle deles om 2 værelser, »jeg skulle jo sove«, det gik let og smertefrit.

Næste dag gik jeg rundt i hallen, medens de 4 drenge dømte. Hen på formiddagen fik jeg at vide jeg skulle vejes. Så var det overstået, og jeg kunne begynde at spise igen.

Søndag skulle jeg så kæmpe. Flere af mine tyske venner havde tilbudt at sekundere mig, men jeg havde jo Bill og han fik fri fra sine

pligter så han kunne tage sig af mig. Da de indledende kampe var overstået var jeg stadig med og skulle i finalen møde den tysker som jeg til EM i 1980 tabte til. Nerverne var på højkant, trods det Bill ihærdigt forsøgte at overbevise mig om at det var mig der var »verdensmesteren«. NUSER og BILL sad på sekundant stolen og opmuntrede mig, medens tyskerne fra München heppede fra tilskuerspladserne. Ved fælles hjælp lykkedes det os at vinde mesterskabet. 1. præmien var en pokal, en dobog og et diplom. Desuden fik jeg en tallerken og diplom for bedste kvindelige fighter. Pokalen blev indviet med manér og efter dette gik turen hjemad. Ved den danske grænse blev NUSER og jeg afhentet, medens resten fortsatte til Esbjerg.

Una Petersen, Nordborg.

P.S.: Tak for en god tur.

Ungdomsredaktionen og selvforsvar

Onsdag den 10/11-'82, kl. 20.00 bragte dansk TV et indslag om selvforsvar i »Ungdomsredaktionen«. Programmet, der for selvforsvarsindslagets vedkommende var på godt 20 minutter, baserede sig på tre aspekter af selvforsvarssporten. Træningsscener, overfaldssituationer i det virkelige liv og interviews.

Nogle elever i moderne selvforsvar i alderen 14-16 år og med 1-4 års træningserfaring bag sig, blev spurgt om deres forhold til selvforsvar. Der blev vist nogle indstuderede overfaldssituationer m.h.p. voldtægt af yngre piger. Derefter blev de spurgt (tre piger og en dreng) hvorfor de dyrkede selvforsvar; og hvad de ville gøre i alle mulige - og umulige - overfaldssituationer.

Afsluttende var der diskussion i studiet mellem en pige med 4 års selvforsvarstræning bag sig, og en pige der nægtede at lære selvforsvar af principielle grunde, selvom hun havde prøvet at blive voldtægt.

Denne sidste pige mente at det at lære selvforsvar var en accept af at der findes voldtægt, og vold ge-

nerelt i vort samfund. Og at det at træne kamp teknik er med til at fremme voldens udbredelse.

Intervieweren spurgte om selvforsvar ikke kun var en form for organiseret vold. Og endelig spurgte nævnte voldtægt pige om den anden pige ikke ville kunne misbruge sine evner i et evt. raserianfald.

Desværre var pigen med de 4 års selvforsvarserfaring ikke videre god til at forklare sig, og sporten. Man fristes til at søge en synde buk i træneren. En reaktion derpå var bl.a. BT's anmeldelse af udsendelsen dagen derpå - teksten taler for sig selv.

Vi fik et yderst negativt billede af vor sportsgren - fordi de implicerede personer åbenbart ikke kunne forstå hvad selvforsvar drejer sig om. Det havde været godt med en lidt ældre person, med mere alsidig erfaring, til at besvare spørgsmålene - det ville måske have givet et andet billede.

Det er kedeligt at programmet fik den vending, men OK, TV har bragt et indslag om selvforsvar i DK, lad os håbe der kommer flere. Der er så absolut brug for mere oplysning og større forståelse for vor fælles sportsart.

Hvad spørgsmålene angår. Jeg mener det må være op til den enkelte udøver at besvare disse - er der problemer vi har et behov for at diskutere . . .

Voldtæg mig: jeg kan slås

Nakkehårene rejser sig, og man fryser ind i knoglerne ved tanken om, at flere og flere unge, ovenikøbet højt begavede, finder det livsnødvendigt at vide, hvordan man mest effektivt knækker et fodrodsben, sætter en hæl eller albue i solar plexus og lægger et håndkantslag korrekt ind i underlivet. Ungdomsredaktionen gik i aftes tæt på den stærke interesse for at lære selvforsvar, og der kom mange interessante argumenter frem, for og imod. Et af de mest sobre programmer fra den kant i lang tid, synes jeg. Ikke mindst takket være Susanne, 16, der sagde: »Hvis jeg lærer selvforsvar, accepterer jeg også, at der findes voldtægt i det her samfund. Det er jo at sige til mænd: »Voldtæg mig blot. Jeg lærer så lidt kamp teknik«. Susanne er selv voldtægtsoffer, men det har ikke ændret en tøddel ved hendes skarpe modstand mod selvforsvar: »Lærer man det, vil man altid være på vagt. Og hvad hvis man en dag mister kontrollen over sine følelser, f.eks. i skænderi med dem, man holder af, vil man så ikke instinktivt bruge den forsvarsteknik, man har fået banket ind i ryggraden? Det eneste nyttige er oplysning. Og at gå til politiet.«

Liggende kvæler

Omvendt argumenterede Dorthe, der i tre år har lært kunsten, ret overbevisende med sin betoning af, at det »kun er øvelser, der kan anvendes i tilfælde af angreb, og de sigter næsten udelukkende på at slippe væk fra voldsmanden. Vi kender de livsfarlige punkter på kroppen, men vi vil med alle midler undgå at ramme dem«. Yderst betænkelig måtte man dog blive ved at se instruktør Marianne Kæmpegaard i funktion under en lektion for de 14-16 årige. Hun demonstrerede såkaldt »forsvar mod liggende kvæler«. Først spytter man ham i øjnene, river ham i håret, kaster ham væk og giver ham et håndkantslag.

B.T., den 11/11-82.
Torben Bagge.

Bendt Nørgård - et positivt menneske!

En rolig novemberaften var forbundsbladet på besøg hos Bendt Nørgård, på den for mange T.K.D.-udøvere i hele landet så kendte adresse, Parkvej 102 i Køge. Samtalen med Bendt formede sig som en slags opgørelse over 6,5 års meget aktiv T.K.D.-virken, erfaringer og håb, ikke kun T.K.D. - men livet generelt.

Samtalen forløb over en stille kop varm te, vedligeholdet af Kirsten Nørgård som - det i forbigarten bør nævnes - er ovenud tilfreds med at se mere til Bendt nu, end i de sidste forløbne 6,5 år.

Bendt Nørgård fotograferet ved sin sidste store opgave for DTaF, nemlig ved de Åbne Danske Mesterskaber 1982.

Bladet: Bendt, nogle korte data fra dit liv som T.K.D.-udøver og -arrangør!

Bendt: Jeg startede d. 16/1-'76 i Køge, med Jan-Erik Jørgensen som træner, et menneske jeg har haft mange gode timer sammen med - og stadig har. Blev formand for klubben sidst i '76, og var bl. a. med til at arrangere det 2. DM der blev afholdt i Køge '77. Blev formand for Ordens- og Amatørudvalg for DTF ved repræsentantskabsmøde i '78, og medlem af hovedbestyrelsen i '79. Fik ETU-dommercifikat ved EM '80, og blev formand for DTF's dommersektion i april '81. Var dog fra november '80 leder for dommerkursen. Startede ny T.K.D.-klub i Solrød i december '80.

Bladet: Det kom som et chok for mange at du holdt helt op med sporten - du smiler. . .

Bendt: Ja, der var ikke mange der havde kendskab til min beslutning i forvejen. Jeg gik glad, over min T.K.D.-tid. Vi (Kirsten og mig) har fundet virkelige venner indenfor sporten, og der er mange skønne oplevelser at tænke tilbage på. Jeg lægger vægt på disse glæder; for mig har T.K.D. stået for en mulighed for at udvikle sig selv, og samtidig at have et godt kammeratskab med andre. En dualisme mellem individets muligheder og det fællesskab det befinder sig i. En ting jeg specielt har følt som positivt i T.K.D.-sporten, er den så absolut positive indflydelse på børns udvikling, på deres bevidsthed og modning som mennesker.

Bladet: Positivt - det er et udtryk du har anvendt i flere sammenhænge. Hvad er dit livssyn - og hvor kommer T.K.D. ind i billedet?

Bendt: Jeg føler at menneskene i dag har tendens til at se på de negative, snarere end de positive sider af livet. Enhver er født til succes, livet er positivt fordi mennesket er positivt. Alt det negative i verden kan jeg have her i min knyttede hånd. T.K.D. kan medvirke til at skabe selvtilid, og bl. a. dermed udstråle tryk og indre positiv harmoni. Krig, vold m. m. er udtryk for at mennesker ikke forstår sig selv, og den natur den er en del af.

Bladet: Endelig Bendt, nogle tanker omkring T.K.D.'s udvikling fremover. . .

Bendt: Åbent, positivt og samarbejdsvilligt - det er tanker der forhåbentlig vil præge T.K.D.'s udvikling. Der er mange ting vi endnu må tage stilling til i T.K.D. Det er svært at spå mere konkret om sportens udvikling. Jeg har håb til T.K.D.'s og livets udvikling - til at det positive og fællesskabet kommer i højsædet. Om det tager 14 minutter, to uger eller 1000 år er ikke det vigtigste - der er mange veje og mål.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke alle for mine T.K.D.-år, for de oplevelser det har bragt, den indflydelse disse år har haft på mit liv - især nu bagefter hvor jeg har tid til at samle tanker og se ting i sporten og livet jeg før var blind for; og de venskaber det har skabt, og som jeg ønsker fortsat kan udvikle sig positivt.

Tak til Bendt for et stort arbejde for Taekwon-do og for en åben, og hjertelig samtale. En mand med spændende meninger om T.K.D. og livet - et positivt menneske.

Svar på tiltale

Kritik er sundt, men det har sine grænser.

Og dog, det er åbenbart noget andet, når det er redaktøren selv, som skyder med skarpt. Og så kan det stå usagt hen i mere end 2 måneder til næste blad udkommer. Undertegnede refererer til artikel i nr. 3/82, hvor Kim Harder referer en week-end træning i Rødovre, hvor Cho Woon Sup og Ko Tai-Jeong stod for træningen sammen med Ky Thuy. Dan-gradueringen stod Ko og Cho for i fællesskab og den almindelige graduering stod Cho og Thuy for.

Vi vil gerne spørge Kim Harder om han mener at have kompetance til at kritisere disse gradueringer så hårdt, som det er blevet gjort og vi vil gerne spørge Kim Harder, om han er ene om at mene dette, for der er absolut ingen som gjorde hverken Ko, Cho, Thuy eller Finn Hansen, Rødovres formand, opmærksom på utilfredshed efter gradueringen - hvem er de utilfredse ud over Kim Harder selv?

Desuden er det under al kritik at kritisere to koreanere, som begge bærer 6. dan, når man ikke en gang selv er sort-bælte, mon ikke de ved hvad der er rigtigt og forkert - selvfølgelig kan også de tage fejl, men at fejlen skulle være så stor, så man skal skrive så meget og så dårligt om dem, er mere et tegn på misundelse end velovervejede kritik.

Løvrigt var det nok mere på sin plads at henvende sig til Dansk Taekwon-do Forbund, når kritikken går på landstræneren. Og hvordan vil Kim Harder have troet, at to koreanere, hvis dansk kundskaber ikke er perfekte, skulle kunne forsvare sig imod en skriftlig kritik i Taekwon-do bladet? Løvrigt er der direkte fejl i artiklen - der deltog kun ca. 50 og ikke som nævnt 100 i den almindelige graduering - hvoraf størstedelen kom fra Rødovre og Tåstrup.

Til sidst lidt om den nok værste kritik, at Ko og Cho skulle skynde sig hjem - sikke noget vrøvl - både Cho og Ko gennemgik alt som de skulle - at gå ind på de nærmere detaljer, skal der nok en længere redegørelse til for - intet blev forbigået - hvor mange dan-gradueringer har Kim Harder været med til og hvor mange forskellige koreanere har Kim Harder overværet graduere?

Det er klart, at koreanere gradue-

rer forskelligt, men det må nok siges, at når to 6. dan bærere sammen gennemfører en dan-graduering, ja så må der ligge noget viden bag.

Dette som svar på tiltale.

Med venlig hilsen,
Ko Tai-Jeong,
Cho Woon Sup,
Ky Thuy,
Finn Hansen.

Som svar på artikel i nr. 3

- Week-endtræning i Rødovre. Som redaktør for et sportsblad, skal man gøre bladet positivt, ikke negativt. Man skal kunne bruge bladet som god reklame for sporten. Men efter min mening gør Kim Harder det modsatte med sin upræcise viden og en meget overfladisk forståelse for Taekwon-do.

Jeg kan bedre forstå, hvis det er en Taekwon-do udøver, som er utilfreds med sin graduering og derfor skriver den artikel. Men Kim Harder, som er redaktør for Forbundsbladet må få at vide, hvor stort et ansvar han har for Taekwon-do's

udvikling i Danmark. Inden han skriver sådan en artikel må han i det mindste tænke lidt på, hvad der kan ske, når Dansk Taekwon-do's medlemmer tager *sådan* et blad med hjem og viser sin familie, hvad han/hun går og bruger sin fritid til.

Jeg håber for eftertiden, at Kim Harder vil tænke dybere og længe-re inden han skriver noget. Tak!

Med venlig hilsen,
Ky Thuy.

Nogle svar til kritik af indlæg fra min side

Jeg er glad for at nogen lægger mærke til hvad jeg skriver - idet kritikken var ment så hårdt som det blev formuleret i artiklen. Gradueringspensaet for de elever der var til graduering var under alle de mindstemål jeg kender til. Og mange kunne virkelig ikke engang *det* pensum - det bør retfærdigvis sam-

tidig nævnes at flere gennemførte gode gradueringer. Til spørgsmålet om min kompetence til at bedømme Chos og Kos gradueringer. Jeg hænger mig ikke synderlig i disse hersens bæltegrader, men OK - jeg havde da haft det sorte bælte i to år ved weekend-træningen i Rødovre - og jeg har overværet en hel del koreanere graduere. At Ko og Cho skulle skynde sig hjem var kun en metafor for at dan-gradueringen gik ret hurtigt.

Jeg opretholder min kritik - og der var faktisk flere der var utilfredse med gradueringerne den dag - også andre sort-bælter end mig. Min hårde kritik gik udelukkende på at det på den ene side var dårlig reklame for sporten - hvad nytter det så at jeg skriver positivt i bladet Ky - og at det på den anden side må være kedeligt for elever at bestå en graduering hvor de selv er klar over at deres præstationer kunne være meget bedre; jeg betvivler ikke Kos og Chos kompetence - men det så skuffende ud.

Kim.

International THY-CUP 1982

Så var det igen tid for THY-CUP og denne gang havde vi ønsket noget internationalt præg over stævnet; men der kom »kun« kæmpere fra vort eget land.

I et antal af halvfjerds mødte de op og gav os sekundanter, hjælpere og tilskuere en god dag med mange, rigtig mange gode kampe. Vi glæder os til at se jer igen - tak skal I have.

Alt blev afviklet på en meget fin måde, det må tillægges dommernes klasse, som vi synes lå på et pænt, godt niveau.

Som en variant til tidligere stævner, hvor der har været bespisning i selve Thy Hallen, blev dette denne gang klaret i klubbens lokaler på Kastet og selv om der var nogle minutters bilkørsel fra hallen til klubben synes vi da i hvert tilfælde selv, at det virkede.

Stævnet startede som bekendt kl. 08.00 med vejning; indledende kampe fra 09.00-15.00.

Finalerne, og dem var der 15 af, fulgte derpå.

Stævnet sluttede kl. 17.30 og om aftenen, også som en ny ting, sluttede dagen med fest i klubbens lo-

kaler, hvor dommere, ledere, kæmpere og hjælpere satte punktum for Thisted Taekwon-do Klub's internationale stævne lørdag den 2. oktober 1982. *John Christensen.*

Henning Kjærgård - Nykøbing - vandt. 2. plads Claus Pedersen - Grindsted.

Piger under 33 kg

1. plads: Gitte Sørensen Risskov
2. plads: Kristina Kristensen Thisted

Piger 33-36 kg

1. plads: Gitte Koldkjær Thisted

Drenge 36-39 kg (træningskamp)

1. plads: Peter P. Bendixen Århus
2. plads: André Sørensen Risskov

Drenge 42-46 kg

1. plads: Teddy Rasmussen København

Drenge 46-50 kg

1. plads: Henrik Hansen Hviding

Drenge 50-55 kg

1. plads: Morten D. Christensen Thisted

Junior herrer under 44 kg

1. plads: Per Rex Gladsaxe
2. plads: Michael Amstrup Skive

Junior herrer 60-64 kg

1. plads: Henning Kjærgård Nykøbing
2. plads: Claus Pedersen Grindsted

Junior herrer 64-68 kg

1. plads: Morten Zacho Århus
2. plads: Nicolas Kock Nordborg
3. plads: René Knuth Slagelse

Junior herrer over 78 kg

1. plads: Thomas Benson Slagelse
2. plads: Lars Jensen Esbjerg

Senior damer 52-56 kg

1. plads: Hanne Rasmussen Fredericia
2. plads: Helle Petermann Hviding

Senior herrer 52-56 kg (træningskamp)

1. plads: Ole Nielsen København
2. plads: Bjarne Johansen Århus
3. plads: Tommy Andersen Risskov

Senior herrer 56-60 kg

1. plads: Dennis Sørensen Århus
2. plads: Poul Christen Midtdjurs

Senior herrer 60-64 kg

1. plads: Per Kjær Silkeborg
2. plads: Michael Ryge Gladsaxe
3. plads: Jens Rudebæk Fredericia
3. plads: Henrik A. Jensen Esbjerg

Senior herrer 64-68 kg

1. plads: Bent Gabrielsen Fredericia
2. plads: Henrik Madsen København
3. plads: Allan Olsen København
3. plads: Ivan Sølvason Gladsaxe

Senior herrer 68-73 kg

1. plads: Kim Kristensen Esbjerg
2. plads: Jan Lauritsen Thisted
3. plads: Per Pedersen Thisted
3. plads: Søren P. Sørensen Århus

Senior herrer 73-78 kg

1. plads: Jørgen Andersen Silkeborg
2. plads: Kurt Pedersen Skive

Senior herrer 78-84 kg

1. plads: Tonny Sørensen Gladsaxe
2. plads: Michael Knudsen Slagelse
3. plads: Ole Jacob Victor Gladsaxe

Taekwon-do midt på Atlanterhavet

I begyndelsen af 1975, da nordvietnamesiske tropper angreb Saigon, flygtede familien Dång - far, mor, to søstre og tre brødre - sammen med 3000 andre ombord i et lille skib.

Efter 3 dage i det Indiske Ocean blev de 3000 flygtninge samlet op af Clara Mærsk. Skibet sejlede til Hong Kong, og her blev familien anbragt i en flygtningelejr.

I flygtningelejren blev familien tilbudt ophold i Danmark, og siden august 1975 har familien Dång boet i Tåstrup.

I dag, 7 år efter, arbejder Tu og Thuy's far Hr. Dång van Nham, deres mor Fru Tran Thi Mong Chi, deres storesøster Dang Thi van Khanh og nu også Tu for den danske rederikoncern A. P. Møller.

Det er efterhånden et godt stykke tid siden, vi har set noget til Ky Tu's store selvsikre grin ved Taekwon-do arrangementer rundt i det yndige land.

Årsagen er den, at Ky Tu i foråret 1981 skrev kontrakt med rederiet A. P. Møller. Det betyder at han nu er styrmandsaspirant, og i gang med en uddannelse som forhåbentlig en dag vil gøre ham til styrmand.

Første skridt i denne uddannelse er et ophold på en søfartsskole. Dem er der flere af, og den 27. juli 1981 startede Ky Tu på søfartsskolen i Sønderborg.

I forvejen havde han aftalt med Allan Poulsen, at han kunne træne i Sønderborg Taekwon-do Klub Chung Un's lokaler.

Allan Poulsen og Chung Un, som tilsammen har en fin næse for stof til lokalaviserne, benyttede selvfølgelig chancen og fik lidt reklame på at Ky Tu kom til byen.

En lokalavis læses jo rundt omkring, og også af søfartsskolens forstander og forskellige lærere. Så man havde hørt om den unge mand gennem avisen - inden han kom.

Opholdet på skolen startede med en samling, hvor forstanderen bød alle velkommen og gennemgik alt det sure: vækning, regler, vaske-tøj, spisetider osv. . . . alle de praktiske ting. Og til slut:

»Blandt jer sidder Tu, sortbælte

3. Dan, fra Tåstrup. Han skal undervise i Taekwon-do (perfekt udtalt, red.) som er koreansk selvforsvar, i en klub i Sønderborg. Så han vil nok træne jer i de 5 mdr. i opholder jer på skolen!«

Efter samlingen ville alle tale med Ky Tu: Hvornår skal vi . . . , Jeg har altså trænet . . . ! osv. osv. En elev havde trænet hjemme på Grønland. En anden havde blåt bælte med streg og var fra Århus. »Jeg kaldte ham TATTOO-KIM!« fortæller Ky Tu.

Den første tid var der oven i skolens normale program aftenundervisning i navigation. Så i begyndelsen var det lidt svært at få gang i Taekwon-do træningen. »Det er jo en søfartsskole, og ikke en Taekwon-do-skole!« griner Ky Tu.

Men snart fik Ky Tu startet Taekwon-do træningen. Han fortæller her lidt om hvordan det gik:

»Jeg var meget overrasket over den store interesse for at træne Taekwon-do. Af skolens 110 elever var de 80 med i starten«.

To gange om ugen var der træning på søfartsskolen og hvis det var muligt var Ky Tu også to gange ugentligt i Chung Un's lokaler. Om selve træningen på skolen fortæller Ky Tu:

»Det skulle jo være anderledes træning end normalt, da 5 mdr. er alt for kort tid til at starte fra bunden. Så jeg lagde mere vægt på motion og prøvede at vise nogle forskellige teknikker de kunne lære«.

»Hård opvarmning er en god opfindelse, som sætter gang i det hele. Så lavede vi slag og spark i lav sektion, efterfulgt af selvforsvar og lidt frikamp, som jo alt sammen er nye og spændende sager for alle begyndere. Så lidt fik de da set og prøvet af Taekwon-do«.

»Nogle ville gerne lære det rigtigt og jeg sagde de kunne træne med i Chung Un hvor der selvfølgelig var en anden stemning«.

Lærerne på søfartsskolen kiggede tit ind i gymnastiksalen, for at se hvad der foregik. De spurgte ofte om det ikke var for hårdt, og havde vist stor lyst til at træne med, men det blev aldrig til noget.

»I forvejen er det for mange me-

get hårdt, at være på søfartsskole, så mange faldt efterhånden fra. I skolens normale program indgår jo også gymnastik, som gik med løb, høvdingbold og den slags. Men selvom de ikke blev ved med at træne kom de stadig og kiggede på« siger Ky Tu.

Den 20. december 1981 var opholdet på søfartsskolen forbi og Ky Tu rejste hjem på vinterferie.

Skoleskibet »Danmark«

Den 6. januar i år påmønstrede Ky Tu skoleskibet Danmark, mens det lå i La Spezia i Italien.

Af de 80 elever ombord på skoleskibet, var omkring halvdelen elever fra søfartsskolen i Sønderborg. Netop dette togt hedder da også »aspirant togt«.

De første 3 uger om bord går meget hurtigt. Alle de nyankomne skal vænnes til det hårde vagtprogram, og der skal trænes sejlmanøvrer inden det går løs for alvor.

Hver vagt er på 4 timer, efterfulgt af 4 timers hvile, og således fortsættes døgnnet rundt. Ombord studerer alle kadetter korrespondance kurser i matematik, fysik, dansk og engelsk. Der undervises i navigation, skibskonstruktion, førstehjælp, radiokommunikation og praktisk søkundskab. Oven i alt dette er der de almindelige pligter, som findes på ethvert skib, som f.

eks. rensning og polering af al messing, vask og skrubning af dækket og så selvfølgelig det anstrengende arbejde blot at manøvrere det store sejlskib.

Ombord havde man mulighed for at lave morgengymnastik med andenstyrmanden. Ky Tu trænede selv smidighed (!) og spark hver dag. I programmet ombord er der kun afsat 1 time dagligt til fritidsysler. . . »Næh, nej!« siger Ky Tu, »der er ingen fritid ombord. Ens fritid er den tid man trækker fra søvn og hviletiden«.

På skoleskibet var også en af Ky Tu's elever fra Tåstrup, Jesper G. Hansen (9. Kup) og i et stykke tid trænede de to alene sammen på dækket.

En nat ude i rum sø, kort efter afsejlingen fra Europa, var Jesper på vagt. Det var også andenstyrmanden, som på et tidspunkt spurgte Jesper »hvad det var for noget Tu og han gik og lavede dernede bagved«. Jesper fortalte så om Taekwon-do, og at han og Tu havde trænet det hjemme i Tåstrup.

»Er han instruktør i det her?« spurgte andenstyrmanden.

»Ja, da!« svarede Jesper.

»Så vil jeg spørge ham om han vil lave et hold«, sagde styrmanden.

Næste dag, mens Ky Tu arbejdede på broen, spurgte andenstyrmanden, om Ky Tu ville lave et rig-

tigt hold, så både han selv, kvartermesteren og alle interesserede kunne være med.

Og således gik det til, at Ky Tu startede Taekwon-do træning ombord på skoleskibet Danmark. Når det passede ind og søgangen ikke var for voldsom, trænede styrmanden, kvartermesteren og en håndfuld kadetter Taekwon-do på dækket. Det blev aftalt en vagt frem, hvornår træningen skulle foregå, og beskeden gik fra mund til mund.

»Og det fungerede fint«, siger Ky Tu.

Turen med skoleskibet gik til de vestindiske øer, Puerto Rico, Philadelphia, Connecticut, New York og flere andre byer langs kysten.

Under opholdet i forskellige byer var der både TV selskaber og masser af aviser ombord på skoleskibet, og flere af dem lavede artikler om Ky Tu. En af overskrifterne lyder f.eks.: Han sejlede i frihed, nu sejler han for at lære.

I en stor amerikansk avis, »The Philadelphia Inquirer«, bliver både Ky Tu og et par officerer interviewet. På spørgsmålet om hvilken type sømand Ky Tu er, svarer kaptajn Vilhelm Hansen: »Kadet no. 80. Han er en god mand, meget hurtig«. Og til det tilføjer undervisningsofficer Per Berg: »Han er en af de smarteste ombord«.

I flere byer på USA's kyst blev alle ombord inviterede hjem, og bekvæmt hos private. Og de var selvfølgelig også ombord på andre sejlskibe, bl. a. på det gamle skoleskib Georg Stage, som nu hedder Josef Conrad og ved samme lejlighed fejrede 100 års jubilæum i Mystic Seaport i Connecticut. Det var længe siden der havde været »eksperter« ombord og tovværket var ikke helt i orden. Det ordnede de danske drenge fra »Danmark« lige i en håndvending, til stor tilfredshed.

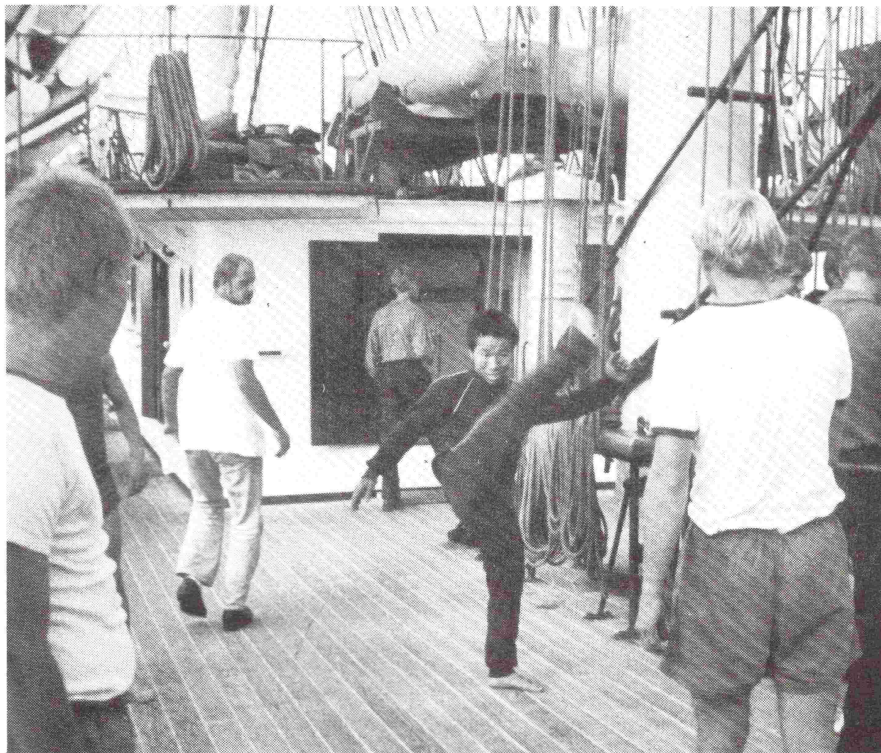
Efter en lang og begivenhedsrig rejse, kom skoleskibet endelig hjem til København hvor Ky Tu afmønstrede d. 11. juni 1982.

»Det har været en fantastisk oplevelse, at sejle med Danmark på den lange rejse!« slutter Ky Tu og hvem ville ikke gerne have været med på den tur?

Ved afslutningsceremonien og modtagelsen af eksamensbeviserne, modtog Ky Tu diplom som skibets bedste elev på dette togt.

Containerskib på langfart

Den 7. juli rejste Ky Tu med fly til Genoa i Italien for at påmønstre Albert Mærsk, et 33.000 TDV contain-

KyTu træner på »Danmark«.

nerskib i fast charter mellem den persiske bugt og USA. Og hvis jeg kender Ky Tu ret, så er han nu i gang med at undervise i Taekwondo ombord på Albert Mærsk. Og hvem ved, en dag dukker der måske en elev op i din klub, som har stiftet bekendtskab med Taekwon-

do på søfartsskolen i Sønderborg, ombord på skoleskibet Danmark eller fordi han eller hun har sejlet sammen med Ky Tu.

- Det var derfor vi ikke har set Ky Tu i lang tid!

*René Nielsen,
Hwa Rang, Tåstrup.*

- Hvis du har lyst, kan du sende et par ord til Ky Tu. Her er adressen: Styrmands aspirant Dang Dihn Ky Tu, Albert Mærsk, Rederiet A. P. Møller, Esplanaden nr. 50, 1098 København K.

The Philadelphia Inquirer city/suburbs/region

He sailed into exile; now he sails to learn sea

By Hollie L. West
Inquirer Staff Writer

Dang Ding Kytu was one of the first refugees to flee Vietnam when Saigon fell in 1975. Rocking back and forth on a rickety fishing vessel with about 3,000 other people in turbulent waters in the Indian Ocean, the immediate future looked bleak to the 11-year-old.

"Several people committed suicide," Kytu (pronounced kee-too) recalled yesterday. "Others died. The Vietcong shot at us on the Saigon River before we sailed into the Indian Ocean. The coaster [the vessel] was very old and not easy to maintain. We spent three days out on the water and then we were picked up by a Danish cargo ship. We had no water or food. Then we stayed about four months in a refugee camp in Hong Kong."

Kytu, now 18, can smile about that ordeal now. As the only non-Nordic member of the Danish education and training ship, Danmark, he looks forward to a career in the Danish merchant marine. He is one of 80 cadets aboard the majestic, tri-masted, 253-foot vessel that docked at Penn's Landing Thursday for a five-day stay in Philadelphia.

Like his fellow cadets, Kytu is an apprentice employed by a shipping firm. In his case, it's the Maersk Line, the company that owns the ship that rescued him, his father, mother, two brothers, two sisters and nearly 3,000 others seven years ago. Following further training at navigation school, he can become a master in the merchant marine, and a reserve officer in the military, if he wishes.

What kind of sailor is Kytu? Capt. Vilhelm Hansen answered: "Cadet No. 80. He's a fine fellow, very quick." Added education officer Per Bjerg: "He's one of the smartest men aboard." He has one more distinguishing feature. At 5 feet, he is the shortest man aboard.

The cadet said he quickly adjusted to Danish life when his family moved to Copenhagen. "I started learning Danish right away," he said in deliberate but clearly enunciated English. "It wasn't hard for us kids

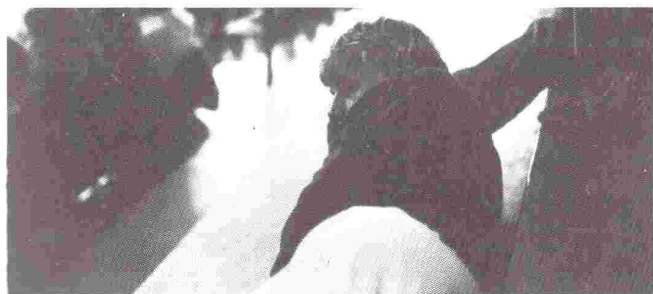
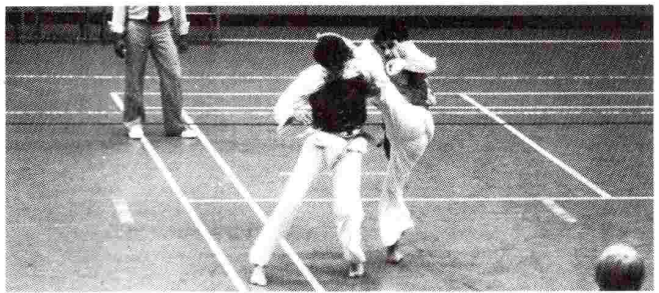
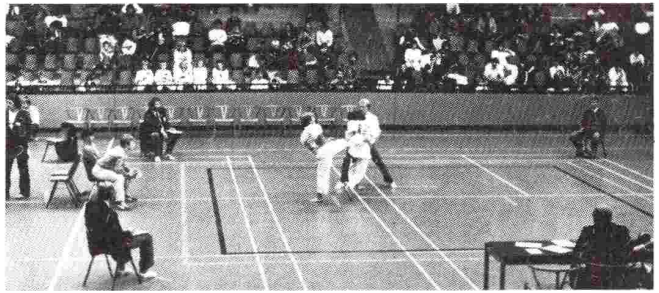
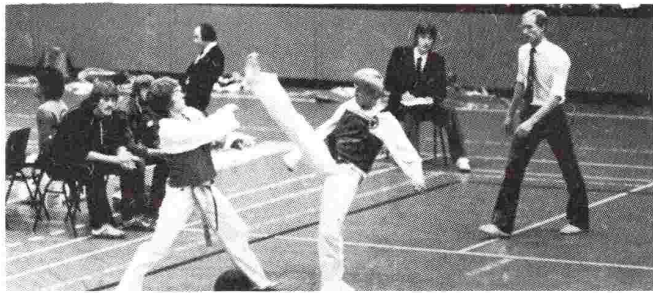
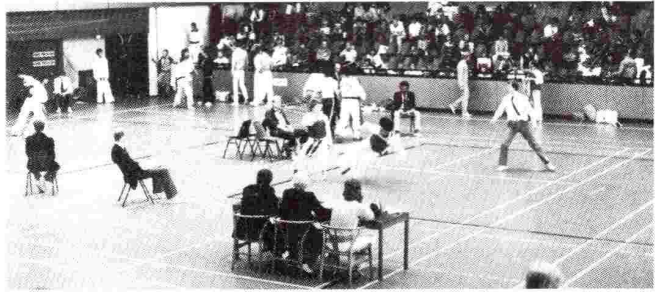
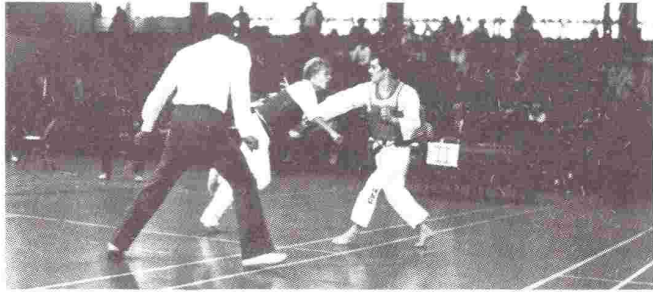
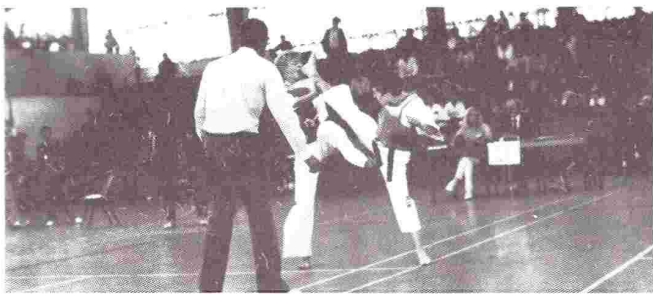
(See CADET on 2-B)

Philadelphia Inquirer / MYRNA LUDWIG

Dang Ding Kytu fashions a loop in rope on the Danish sailing vessel Danmark

Billedgalleri fra ADM d. 21/8-'82.

Instruktørkursus I Esbjerg

Der var tilmeldt 35 personer til Instruktørkursen afholdt d. 22.-24/10-82 af Region Syd ved Esbjerg Taekwon-do Klub.

Først lidt om formålet med dette kursus. Kursusmateriale stammer fra DIF kursusmateriale. Da DIF materialet er meget teoretisk opbygget og sjældent understreges med praktik, har vi i Esbjerg udarbejdet et programoplæg med udgangspunkt i DIF, dog normaliseret på praktisk Taekwon-do brug. En KURSIST der har været på instr. kur. vil få lært nogle ting, han umiddelbart kan gå hjem og bruge i Taekwon-do salen (dojang).

Emnerne er valgt på en måde,

der sikrer, at pågældende kursister beholder deres egne opfattelser af selve Taekwon-do teknikkerne. Emnerne der gennemgås er kun med til at fuldendegøre den ideelle instruktør. Følgende EMNER blev behandlet: Gennemgang og instruktion i opvarmning, pædagogisk træning, forberedelse til turnering, kamptræning, massage, dommerregler m.m.

Selve Taekwon-do træningen blev foretaget af Ko, Tae Jeong (landstræneren), således at kursisterne sikredes Taekwon-do instruktion, der er i overensstemmelse med DTF's normer. Ko underviste også i Taekwon-do historie og teori. Denne undervisning vakte stor begejstring.

Bespisningen blev foretaget af STØTTERNE fra E.T.K., overnat-

ning foregik i klublokalerne.

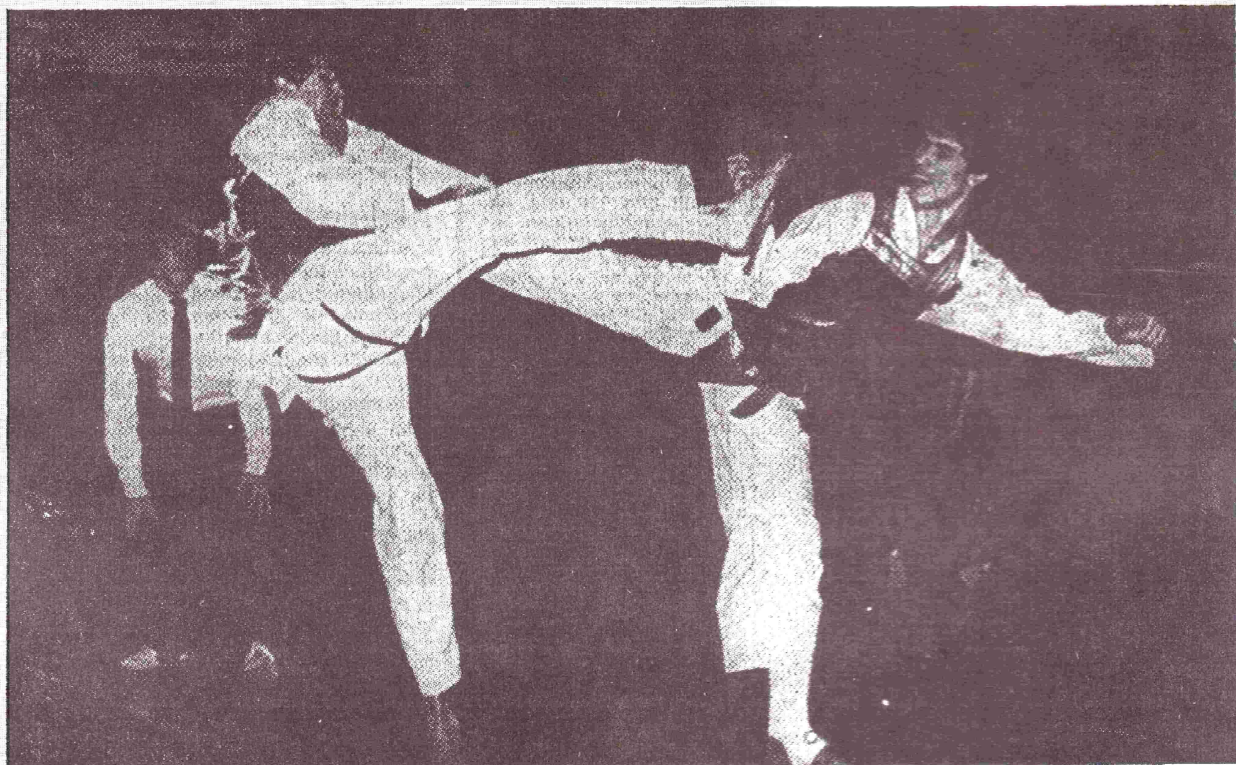
Fredag: Undervisning fra 19.30 til 23.00. Dette sørgede for at kursisterne sov godt.

Lørdag: Undervisning hele dagen indtil kl. 20.45, derefter forevisning af videofilm, samt hygge sig.

Søndag: Undervisning stoppede kl. 15.30, derefter afholdtes kaffe. Under kaffen blev der holdt evaluering af kurset. Alle var tilfredse med det stof de havde fået med hjem.

Vi følger naturligvis dette kursus op ved at arrangere to lignende i 1983. Det næste afholdes d. 1-3/4-83, hvor vi håber at få stor tilslutning.

Med venlig hilsen,
Torben Madsbøll,
Holbergsallé 20,
6700 Esbjerg.

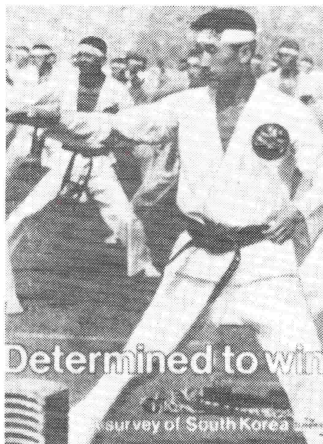
225 kæmpede i årets Als Cup

Der blev gået til sagen i Nordborg Taekwon Do-klubs store Als Cup i weekenden. Se bare her, hvor Stig Christensen fra Tåstrup og Dragene Tonic fra Rødovre i 68-73 kg-klassen er i kamp. 250 var meldt til stævnet. Men kun 225 af dem kom i kamp. Resten var forhindret bl.a. på grund af skader. Således kom

hollænderen Lothar Luttkues, nummer tre ved VM i 1981, ikke i kamp, fordi han var skadet. Han var dog i Nordborg alligevel, idet han var sekundant for nogle af sine elever, der deltog i stævnet. Publikumsmæssigt blev stævnet en succes. 400 kiggede på i Nordalshallen.

Også i Sovjet

Dette lille udklip stammer fra et sovjetisk månedsmagasin - engelsksproget - New Times. Billedet stammer fra en kommentar til en britisk artikel i det engelske ugemagasin »Economist« om Sydkorea. Også i Sovjet dukker der billeder op med Taekwon-do motiver.

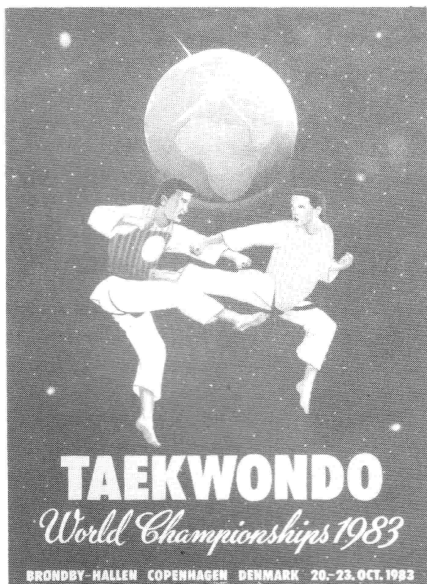

Her ser I VM plakaten. Den er i 4-farvet tryk på størrelse med en biografplakat (62 x 86 cm).

Allerhelst ville vi dele den ud til alle interesserede gratis, men desværre er det ikke muligt. Det ville blive alt for dyrt.

Mange har dog spurgt om de ikke istedet kunne købe den, og følgende er derfor blevet arrangeret: VM plakaten kan købes gennem forbundssekretariatet, enten ved at sende en crossed check (husk afsender) eller ved at indbetale beløbet på giro nr. 5 09 71 18.

Pris kr. 50,- + kr. 10,- i forsendelse.

Dan-graduering d. 16/10

Lørdag d. 16. oktober blev der afholdt dan-graduering i Esbjerg, hvor Ko Tai Jong og Allan Paulsen var til stede.

Dan-gradueringen forløb til alles tilfredshed, og gradueringen bar præg af at de kommende danbærere havde taget forbundets ønsker om en forbedring af standarden til overvejelse, da gradueringen var af bedre kvalitet end den sidste.

Følgende bestod til 1. Dan:

Thomas Madsen Esbjerg
David Couper Esbjerg

Til 2. Dan bestod:

Alex Jensen Esbjerg
Bill Nielsen Esbjerg

Til 3. Dan bestod:

Kim Lehman Sørensen Esbjerg

Allan Paulsen.

En af de små barske:

Der lød støj og råb oppe fra himlen. Så meget, at det kunne høres helt ned i helvede.

Til sidst blev Fanden nysgerrig og greb telefonen med den varme linie til Skt. Peder.

Han ringede op og sagde: »Hvad i himlens navn er det, I laver deroppe?«

»Laver«, svarede Skt. Peder, »det skal jeg sige dig. Vi er ved at gøre klar til et Taekwon-do stævne«.

»Det kan I ikke«, sagde Fanden. »Hvorfor ikke?« Jeg har da alle udøverne heroppe«, svarede Skt. Peder.

»Ja«, sagde Fanden. »Det har du måske nok - men jeg har alle dommerne her hos mig«.

Denne lille barske er udlånt fra Skanderborg Mcc Sa T.W.D Klubs klubblad.

Forbundsnyt

Der blev afholdt VM-reception i Idrættens Hus d. 30/9-'82. Se artikel derom andetsteds i bladet.

Tan-Gun Taekwon-do Klub, Valby, har haft 5 års jubilæum - og havde i den forbindelse reception d. 6/11-'82. Bladet ønsker tillykke med de første fem succesrige år.

Kampsektionen: Fra d. 1/1-'83 skal der anvendes beskyttelsesudstyr i officielle DTaF-stævner, d.v.s. skinnedbens- og underarmsbeskyttere. Fremover står Per Holt Madsen for kampsektions-materialer til DTaF-stævner.

Gunnar Sørensen, tidligere formand for DTaF, blev genvalgt, for en fire-årig periode, som vice-præsident for ETU (Europæisk Taekwon-do Union). Alex Jensen (Esbjerg) blev valgt til formand for ETU's dommersektion, ligeledes for en fire-årig periode. Endelig blev DTaF's forbundskasserer Henrik Thørring valgt til ETU-revisor for en to-årig periode.

Hovedbestyrelsen vil på næste repræsentantskabsmøde stille forslag om at hæve licensen til 60,- kr. Dommergebyr hæves til 300,- kr. fra d. 1/1-'83. Der gives dog 100,- kr. rabat ved regionale mesterskaber

og DM. Lejen af Ko hæves til 150,- kr. pr. time fra d. 1/1-'83. Udgifterne vælter ned over os.

EM '82, Rom, kostede DTaF ca. 130.000,- kr.

Alt tyder på at 18 klubber på Grønland med ca. 700 aktive T.K.D.-udøvere kommer med i DTaF i 1983 - se lederen og René Nielsens artikel.

Hovedbestyrelsen har opfordret undertegnede - in absentia - om at rette forespørgsel til klubberne vedr. hvor mange forbundsblade de ønsker tilsendt. Det er hermed gjort. Løvrigt vil flere klubber og medlemmer ikke modtage dette nr. af forbundsbladet, idet de ikke har betalt forbundslicens endnu. Og alle klubber modtager denne gang 10 færre eksemplarer end normalt - for at spare på forbundsbladets økonomi.

Ved ETU's møde i Rom blev det vedtaget at EM '84 skal finde sted i en splinterny sportshal ved navn Hanns Martin Schleyer Halle. Den bliver færdig i efteråret '83, og bygges næsten midt i Stuttgarts (Vesttyskland) centrum. Den bliver så moderne og flexibel, at det allerede nu påstås at den bliver Europas nye sportscentrum.

Forbundsbladet vender stærkt tilbage først i marts 1983. . .

Spændende nyheder fra Budo-sport!

budo-sport

武道スポーツ

Nu kan du få taekwon-do skrifttegn på bæltet og på budo-træningsdragten. De er trykt med velour, som er slidstærkt og meget dekorativt, og kan tåle 60° i vask.

Bæltet i alle farver m. skrifttegn kr. 67,-

Budo-træningsdragt i farverne: marineblå, vinrød og sort, m. skrifttegn kr. 356,-

OBS! Budo-sports juleavis udkommer 1. december, her er flere nyheder bl.a. sweatshirts med kampmotiver i alle stilarter.

Ligger avisen ikke i din klub først i december, så rekvirer den hos os.

Olsson Reklame, Kolding

Budo-sport · Godthåbsvej 142 · 2000 F · 01-19 73 93